

Ime predpisa:

Uredba o opravljanju obvezne državne gospodarske javne službe sežiganja komunalnih odpadkov - osnutek

Št. zadeve:

007-93/2024

EVA 2024-2570-0037

Datum objave:

15. 05. 2024

Rok za sprejem mnenj in pripomb:

17. 06. 2024

E-naslov za pripombe iz javne obravnave:

gp.mope@gov.si

Obrazložitev:

Zakon o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 44/22, 18/23 – ZDU-1O in 78/23 – ZUNPEOVE) v 1. točki prvega odstavka 232. člena določa obvezno državno gospodarsko javno službo varstva okolja sežiganje določenih vrst komunalnih odpadkov in v devetem odstavku, da Vlada Republike Slovenije podrobneje predpiše dejavnosti in določi način opravljanja obvezne gospodarske javne službe skladno z zakonom.

To področje trenutno ureja Uredba o opravljanju obvezne državne gospodarske javne službe sežiganja komunalnih odpadkov (Uradni list RS, št. 67/22), ki jo nadomesti predlagani predpis.

Z osnutkom Uredbe o opravljanju obvezne državne gospodarske javne službe sežiganja komunalnih odpadkov se podrobneje predpisuje dejavnost opravljanja državne javne službe sežiganja gorljivih komunalnih odpadkov, določa način njenega opravljanja, pogoje za zagotavljanje in uporabo storitev javne službe, pravice in obveznosti uporabnikov, druge elemente, pomembne za opravljanje državne javne službe, finančno jamstvo za opravljanje dejavnosti državne javne službe

Osnutek uredbe je tudi koncesijski akt, s katerim se določijo predmet in pogoji za podelitev koncesije za izvajanje državne javne službe in predpišejo razlogi za odvzem koncesije.

S to uredbo želi Republika Slovenija zagotoviti izgradnjo primernih objektov, ki bodo omogočali sežig gorljivih komunalnih odpadkov, nastalih na ozemlju RS, primernih za energijsko izrabo ter tako poleg ostalega povišali prepotrebno samozadostnost in prilagodljivost države na področju ravnanja z odpadki.

RS na področju predelave in odstranjevanja odpadkov s termično obdelavo namreč ni samozadostna in je odvisna od objektov v tujini, kar potrjuje podatek o izvozu v postopke termične obdelave v tujino približno 165.000 ton (gorivo iz odpadkov 19 12 10 in ostanek mehanske obdelave komunalnih odpadkov 19 12 12) leta 2017, v letu 2021 pa ta količina že presega 212.000 ton (od tega 173.160 t odpadka z oznako 19 12 12)

Ker je edina trenutno delujoča namenska naprava za termično obdelavo gorljivega nereciklabilnega ostanka obdelave komunalnih odpadkov v letu 2021 sprejela 24.886,89 t tovrstnih odpadkov to pomeni, da je bilo v tem letu pokritih manj kot 15 odstotkov potreb in posledično samozadostnost Slovenije na tem področju ni zagotovljena.

Logistične težave pri čezmejnem premeščanju odpadkov na energetska izrabo odpadkov v tujino (težave s pridobivanjem soglasij, zmanjšana ponudba prostih kapacitet) so to problematiko še nekoliko zaostrole, zato so se ti odpadki začeli prekomerno kopičiti in neustrezno skladiščiti na različnih lokacijah po Sloveniji.

Pri nadaljevanju teh trendov je možno pričakovati škodljive vplive tako na okolje kot na zdravje ljudi zaradi kopičenja gorljivih odpadkov pri izvajalcih obdelave mešanih komunalnih odpadkov ali njihovega odlaganja v nasprotju s sprejetimi pravili.

Postopki termične obdelave odpadkov imajo v hierarhiji ravnanja z odpadki prednost pred odstranjevanjem s postopkom odlaganja, hierarhična prednost pa je dana preprečevanju nastajanja, ponovni uporabi in recikliranju odpadkov. Slovenija ne sledi praksam »tradicionalno sežigalniških« držav, kjer so mešani komunalni odpadki sežgani brez ali z minimalno stopnjo obdelave. Vzpostavljena je infrastruktura centrov za ravnanje s komunalnimi odpadki, v katerih se mešani komunalni odpadki mehansko in biološko obdelajo, pri čemer so frakcije odpadkov,

primernih za recikliranje v okviru izvajanja javne službe obdelave komunalnih odpadkov, izločene iz toka odpadkov in predane v postopke nadaljnje predelave.

V postopke termične obdelave bodo zato usmerjeni le odpadki oz. frakcije, ki jih ni možno reciklirati.

Skladno z dokumentom Komisije COM(2017) 34 final bi morale države članice pri pregledu nacionalnih načrtov za ravnanje z odpadki in ocenjevanju potrebe po dodatni zmogljivosti za pridobivanje energije iz odpadkov za obdelavo odpadkov, ki jih ni mogoče reciklirati (npr. sežiganje), upoštevati dolgoročno perspektivo ter natančno proučiti naslednje dejavnike:

- vpliv obstoječih in predlaganih obveznosti ločenega zbiranja in ciljev glede recikliranja na razpoložljivost surovin za obratovanje novih sežigalnic v njihovi celotni življenjski dobi (20–30 let);

- razpoložljivo zmogljivost za sosežiganje v kurilnih napravah ter v cementnih in apnenih pečeh ali pri drugih ustreznih industrijskih postopkih ter

- načrtovano ali obstoječo zmogljivost v sosednjih državah.

Glede na našete dejavnike pri ocenjevanju potrebe po dodatni zmogljivosti naprav za pridobivanje energije iz odpadkov, ki jih ni mogoče reciklirati, ugotavljamo:

- vpliv obstoječih in predlaganih obveznosti ločenega zbiranja in ciljev glede recikliranja na razpoložljivost surovin za obratovanje novih naprav v njihovi celotni življenjski dobi je upoštevan. V tem programu je upoštevan model (scenarij) doseganja ciljev recikliranja za Slovenijo, ki je na podlagi podatkov izhodiščnega leta 2019 realno izvedljiv, s poudarkom na potencialu možnega recikliranja komunalnih odpadkov in z določeno maksimalno količino sežiganja komunalnih odpadkov. Tudi ob doseženih ciljeh recikliranja bo količina goriva iz komunalnih odpadkov, izračunana za leto 2030, ustrezno visoka, da bo zagotovljeno obratovanje vseh obstoječih in novih naprav;

- razpoložljiva zmogljivost za sosežiganje v kurilnih napravah ter v cementnih in apnenih pečeh ali pri drugih ustreznih industrijskih postopkih ni v celoti na voljo, poleg tega je treba upoštevati, da se bo zaradi boljšega ločevanja in višje stopnje recikliranja zniževala tudi kalorična vrednost ostanka mešanih komunalnih odpadkov (ocena zniževanja s 16 MJ/kg na 11 MJ/kg) po obdelavi in bo posledično še težje najti rešitev za predelavo v industrijskih napravah, ki za sosežig pričakujejo visokokakovostno (in kalorično) gorivo;

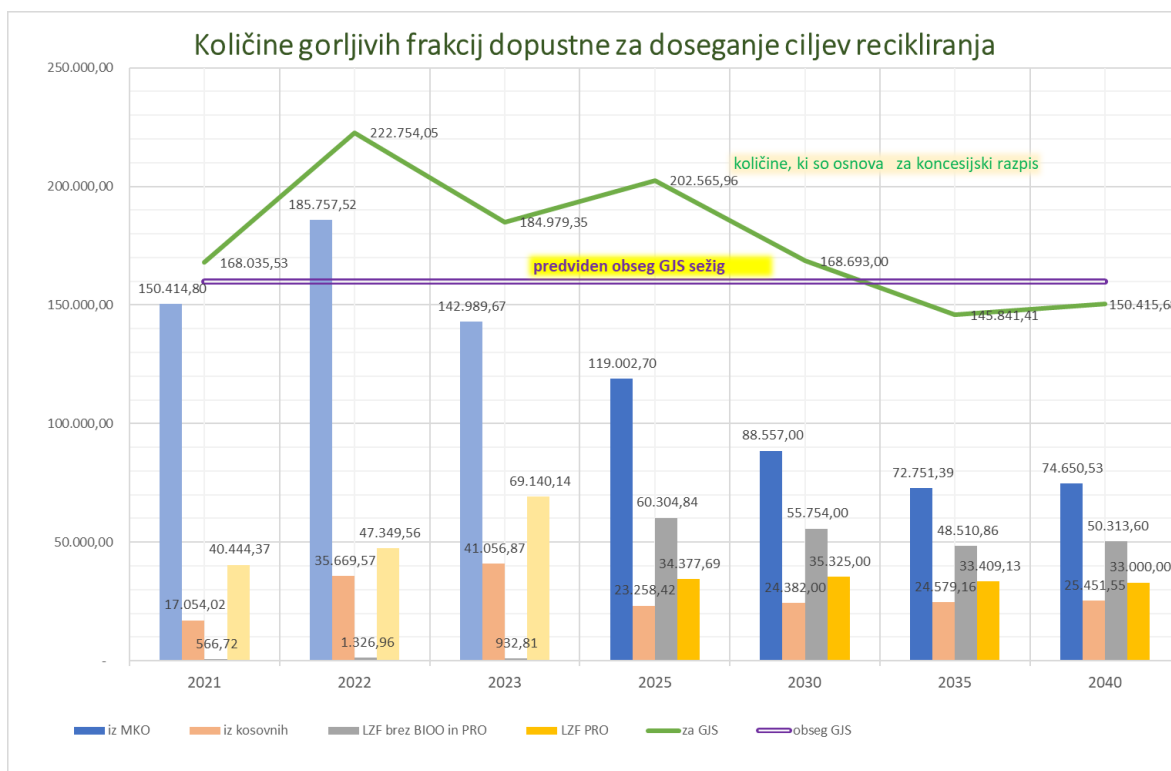
- ob upoštevanju zmogljivosti za energetska izrabo odpadkov v sosednjih državah je treba upoštevati tudi dejstvo, da se dostop do teh naprav zaradi ohranjanja samozadostnosti v sprejemnih državah omejuje. Kot navedeno v prejšnjem odstavku, bo znižana kalorična vrednost goriva zaradi boljše stopnje recikliranja odpadkov predstavljala težavo pri pošiljanju teh odpadkov na obdelavo v industrijske naprave zunaj Slovenije. Prav tako ni zanemarljiv vpliv transporta. Ocenjena količina ostanka komunalnih odpadkov poslanih na postopke (termične) predelave oziroma odstranjevanja zunaj Slovenije (173.000 ton), predstavlja 8.600 vozil letno za transport odpadkov na relaciji do povprečne lokacije naprave za termično obdelavo, oddaljeni 420 kilometrov.

Spremembe Uredbe:

1. V osnutku novega predpisa (6. ČLEN) je letna količina odpadkov za obdelavo v okviru javne službe zmanjšana na 160.000 t; prav tako pa je število namenskih naprav za sežig zmanjšano na največ 3 naprave. V uredbi sprejeti maja 2022 je predvidena količina za izvajanje javne službe določena na 180.000 t letno

Količine predvidene za javno službo izhajajo iz Programa ravnanja z odpadki in program preprečevanja odpadkov Republike Slovenije 2022 (OPRO 2022), ki ga je MOP pripravilo za izvrševanje obveznosti iz predpisov EU, ki se nanašajo na oblikovanje programov na področju varstva okolja. Program sledi strateškim usmeritvam evropskih politik, ki ob poudarjanju preprečevanja nastajanja odpadkov dajejo prednost pripravi odpadkov za ponovno uporabo in njihovemu recikliranju pred energetsko predelavo odpadkov, predelavi odpadkov pa prednost pred njihovim odstranjevanjem, če in kjer je to najboljša možnost z vidika varstva okolja, ob upoštevanju tehnične izvedljivosti in ekonomske smiselnosti.

V tem programu je za ravnanje s komunalnimi odpadki predviden scenarij izvedljivega obsega priprave za ponovno uporabo in recikliranja komunalnih odpadkov, ki je ciljni scenarij za Slovenijo in na podlagi podatkov izhodiščnega leta 2019 realno izvedljiv, s poudarkom na potencialu možnega recikliranja komunalnih odpadkov in z določeno maksimalno količino sežiganja komunalnih odpadkov. Scenarij ob upoštevanju ukrepov tega programa zagotavlja, da bo Slovenija dosegla vse EU okoljske cilje s področja ravnanja s komunalnimi odpadki.

Pri določanju količine 160.000 t, ki je določena kot maksimalna za GJS sežig v osnutku uredbe in je manjša od 180.000 t, ki jo navaja OPRO (ki sicer določa zmogljivost energetske obdelave komunalnih odpadkov in NE ZMOGLJIVOSTI JAVNE SLUŽBE) smo upoštevali:

- Uveljavitev Uredbe o zmanjšanju vpliva nekaterih plastičnih proizvodov na okolje
- Uredbo (EU) o embalaži in odpadni embalaži, ki je sicer v fazi predloga vendar lahko pričakujemo sprejem pred postavitvijo dodatnih naprav. Cilj predloga uredbe je zaustaviti in obrniti letni trend naraščanja količine odpadne embalaže. Zajete so prepovedi določenih oblik embalaže, ukrepi za spodbujanje omogočanja embalaže primerne za ponovno uporabo ali ponovno polnjenje, določila o minimalni vsebnosti recikliranih materialov, uvedba kavcijskega sistema za platenke in pločevinke,
- Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2008/98/ES o odpadkih ki je bil pripravljen v luči nujnih prizadevanj za preprečevanje odpadnega tekstila

in odpadne hrane ter učinkovitega ravnanja s tema tokovoma odpadkov. Glede na študijo Skupnega raziskovalnega središča (JRC) se trenutno približno 78 % popotrošniškega odpadnega tekstila, ki zajema oblačila in obutev, tekstil iz gospodinjstev in tehnične tekstilne izdelke, ne zbira ločeno in konča v mešanih gospodinjskih odpadkih, namenjenih sežiganju ali odlaganju na odlagališčih.

- Ukrepe za doseganje ciljev Programa preprečevanja odpadkov (tabela 106 OPRO), ki vodijo v zmanjšanje količine odpadkov v gospodinjstvih.
- Ukrepe Programa ravnanja z odpadki za doseganje ciljev zbiranja, recikliranja in odlaganja odpadkov (tabela 107 OPRO) med drugim uvedba dodatnih ukrepov v občinah, kjer izvajanje obvezne občinske gospodarske javne službe zbiranja komunalnih odpadkov izkazuje podpovprečne rezultate pri ločenem zbiranju komunalnih odpadkov. Izmenjava dobrih praks.
- Dejstvo, da je osnovna naloga izvajalcev GJS obdelave določenih vrst komunalnih odpadkov obdelava MKO. Ločeno zbrane frakcije komunalnih odpadkov ne končajo nujno v regijskih centrih saj zakonodaja izvajalcem občinskih javnih služb zbiranja komunalnih odpadkov omogoča, da ločeno zbrane frakcije oddajajo neposredno osebam vpisanim v evidenco zbiralcev oziroma osebam z OVD za predelavo teh odpadkov.
- kemična reciklaža

Izvedbeni akti nekaterih evropskih predpisov (SUP, Uredba o plastičnih materialih za stik z živili, ...) poleg mehanskega recikliranja že vsebujejo tudi dodatne vrste recikliranja vključno s kemičnim recikliranjem. V postopkih kot so depoleimerizacija, piroliza, ... lahko kot produkt nastaja gorivo (kar ni opredeljeno kot recikliranje) ali surovina, ki je osnova za izdelavo novih izdelkov iz plastike (v tem primeru je postopek opredeljen kot recikliranje). Združenje PLASTICS EUROPE napoveduje obsežne investicije (2,6 MRD EUR do 2025) v obrate za kemično reciklažo. (vir <https://plasticseurope.org>). Zato lahko pričakujemo, da bo nerekiclabilni del plastičnih odpadkov preusmerjen v te postopke.

- Prav tako je v uredbi, ki ureja zbiranje komunalnih odpadkov določena obveznost izvajalca, da v zbirnem centru omogoči izvajalcu priprave za ponovno uporabo, da vsaj iz prevzetega odpadnega tekstila, oblačil in kosovnih odpadkov izloči odpadke, primerne za pripravo za ponovno uporabo, in mu jih odda.
2. Osnutek vsebuje tudi metodologijo določanja cen storitev javne službe (13. -22. ČLEN) s poudarkom, da morajo prihodki prodaje nastale toplote, elektrike in morebitnih posebnih storitev prispevati k zmanjšanju izračunane lastne cene. Veljavna uredba določa, da se cena storitev državne javne službe določi na podlagi metodologije za določitev cene državne javne službe, ki jo predpiše Vlada najkasneje v treh mesecih po končanem postopku javnega razpisa za izbor koncesionarja za izvajanje državne javne službe. Dodana je tudi določba o finančnem jamstvu (36. ČLEN) za zavarovanje izvedbe ukrepov, ki jih mora upravljavec izvajati v primeru prekomerne obremenitve okolja.
 3. Omejena je tudi maksimalna kapaciteta novih naprav. (29. ČLEN, veljavna uredba tega določila ne vsebuje)

OSNUTEK PREDPISA

Na podlagi šestega odstavka 24. člena, prvega odstavka 175. člena in prvega in devetega odstavka 232. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 44/22) Vlada Republike Slovenije izdaja

UREDBO o opravljanju obvezne državne gospodarske javne službe sežiganja komunalnih odpadkov

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (vsebina uredbe)

(1) S to uredbo se podrobneje predpisuje izvajanje obvezne državne gospodarske javne službe sežiganja gorljivih komunalnih odpadkov (v nadaljnjem besedilu: državna javna služba), določa način njenega opravljanja, pogoje za zagotavljanje in uporabo storitev javne službe, pravice in obveznosti uporabnikov, druge elemente, pomembne za opravljanje državne javne službe, ter finančno jamstvo za opravljanje dejavnosti državne javne službe.

(2) Ta uredba je tudi koncesijski akt, s katerim se določijo predmet in pogoji za podelitev koncesije za izvajanje državne javne službe.

2. člen (predmet državne javne službe)

(1) Predmet državne javne službe je sežiganje gorljivih komunalnih odpadkov, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

1. so nastali na območju Republike Slovenije;
2. niso primerni za recikliranje ali ponovno uporabo in
3. nastanejo pri mehanski obdelavi mešanih komunalnih odpadkov v okviru izvajanja obveznih občinskih gospodarskih javnih služb obdelave določenih vrst komunalnih odpadkov (v nadaljnjem besedilu: občinska javna služba) in imajo v skladu s Sklepom Komisije z dne 18. decembra 2014 o spremembi Odločbe Komisije 2000/532/ES o seznamu odpadkov v skladu z Direktivo 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 370 z dne 30. 12. 2014, str. 44; v nadaljnjem besedilu: Sklep 2014/955/EU) številko odpadka 19 12 12 ali 19 06 04
4. nastanejo pri izvajalcu občinske javne službe pri mehanski obdelavi ločeno zbranih komunalnih odpadkov s številkami odpadka, določenima v skladu s Sklepom 2014/955/EU, 20 01 38 in 20 03 07, iz katerih so bile predhodno izločene sestavine, primerne za recikliranje ali pripravo na ponovno uporabo, in imajo v skladu s tem sklepom številko odpadka 19 12 12 in
5. nastanejo pri izvajalcu občinske javne službe kot odpadek s številko odpadka 19 12 10 iz dveh ali več odpadkov s številkami odpadka 19 12 12, 19 06 04, določenimi v skladu s Sklepom 2014/955/EU ter odpadkov iz predhodne točke.

(2) Gorljivi komunalni odpadek iz 3. točke prvega odstavka tega člena, ki ima v skladu s Sklepom 2014/955/EU številko odpadka 19 12 12 ali 19 06 04 je odpadek, ki nastaja pri mehanski obdelavi mešanih komunalnih odpadkov v okviru izvajanja občinske javne službe ter

pri mehanski obdelavi biološko obdelanih mešanih komunalnih odpadkov s končnim postopkom sejanja.

3. člen (izrazi)

(1) Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, pomenijo:

1. gorljivi komunalni odpadki so odpadki, ki nastanejo po obdelavi mešanih komunalnih odpadkov in določenih vrst komunalnih odpadkov in izpolnjujejo pogoje iz prejšnjega člena;
2. sežig gorljivih komunalnih odpadkov je termična obdelava gorljivih komunalnih odpadkov v sežigalnici odpadkov iz predpisa, ki ureja sežigalnice odpadkov, z izkoriščanjem pridobljene zgorevalne toplote in proizvodnjo električne energije;
3. ostanki sežiga gorljivih komunalnih odpadkov so odpadki, ki v skladu s Sklepom 2014/955/EU spadajo v skupino odpadkov iz podpoglavja 19 01;
4. uporabnik storitev državne javne službe je izvajalec obvezne občinske gospodarske službe obdelave določenih vrst komunalnih odpadkov;
5. predvidena letna količina gorljivih komunalnih odpadkov je količina odpadkov, ki je ob podpisu pogodbe o uporabi storitev državne javne službe določena kot največja letna količina v času podpisa te pogodbe in za katero je predvideno, da se bo v času obratovanja sežigalnice zmanjševala zaradi ukrepov preprečevanja nastajanja odpadkov ali povečevanja deleža odpadkov, ki jih je mogoče ponovno uporabiti ali reciklirati.
6. Posebne storitve so storitve, ki jih izvaja izvajalec javne službe, pri čemer uporablja javno infrastrukturo in niso storitve javne službe.

(2) Drugi izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo enak pomen, kot ga določajo zakon, ki ureja varstvo okolja, zakon, ki ureja gospodarske javne službe, zakon, ki ureja javno-zasebno partnerstvo, in zakon, ki ureja nekatere koncesijske pogodbe, in na njihovi podlagi sprejeti podzakonski predpisi.

4. člen (uporaba predpisov)

Za vprašanja v zvezi z izvajanjem državne javne službe iz prvega člena te uredbe, ki niso urejena s to uredbo, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja varstvo okolja, in določbe predpisov, izdanih na njegovi podlagi, ter določbe zakona, ki ureja gospodarske javne službe, zakona, ki ureja javno-zasebno partnerstvo, in zakona, ki ureja nekatere koncesijske pogodbe.

II OPRAVLJANJE DRŽAVNE JAVNE SLUŽBE

1. Organizacijska in prostorska zasnova opravljanja državne javne službe

5. člen (oblika zagotavljanja državne javne službe)

Državna javna služba se opravlja kot koncesionirana gospodarska javna služba.

6. člen (območje izvajanja javne službe in predvidena letna količina gorljivih komunalnih odpadkov)

(1) Državno javno službo sežiganja gorljivih komunalnih odpadkov na območju Republike Slovenije izvajajo največ tri sežigalnice, ki sprejemajo odpadke iz centrov za ravnanje s komunalnimi odpadki pri čemer predvidena letna količina gorljivih komunalnih odpadkov znaša maksimalno 160.000 ton.

(2) Če med izvajanjem koncesije letna količina gorljivih komunalnih odpadkov iz prvega odstavka 2. člena te uredbe pade pod predvideno letno količino gorljivih komunalnih odpadkov iz prejšnjega odstavka, lahko izvajalec državne javne službe prosto zmogljivost uporabi le za posebne storitve, ki jih na infrastrukturi izvaja le v soglasju s koncedentom.

(3) Območja, s katerih morajo posamezni centri, gorljive komunalne odpadke predajati posamezni sežigalnici in količino gorljivih komunalnih odpadkov, so:

1. območje, ki zajema osrednjeslovensko, gorenjsko, goriško, Obalno-kraško, Primorsko-notranjsko posavsko, zasavsko ter statistično regijo Jugovzhodna Slovenija,
2. območje, ki zajema savinjsko statistično regijo in
3. območje, ki zajema koroško, podravsko in pomursko statistično regijo.

(4) Uporabnik državne javne službe mora v skladu z drugim odstavkom 18. člena te uredbe začetni oddajati gorljive komunalne odpadke v skladu s tem členom izvajalcu državne javne službe po začetku izvajanja državne javne službe.

2. Vrsta in obseg storitev državne javne službe

7. člen

(vrsta in obseg storitev državne javne službe)

(1) Državna javna služba obsega naslednje storitve:

1. sprejem gorljivih komunalnih odpadkov;
2. skladiščenje gorljivih komunalnih odpadkov na območju sežigalnice;
3. predobdelavo gorljivih komunalnih odpadkov na območju sežigalnice, če je ta potrebna;
4. varen, zanesljiv in energetsko učinkovit sežig gorljivih komunalnih odpadkov v sežigalnici v skladu z izvedbenim sklepom komisije (EU) 2019/2010) z dne 12. novembra 2019 o določitvi zaključkov o najboljših razpoložljivih tehnikah (BAT) za sežiganje odpadkov na podlagi Direktive 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta o industrijskih emisijah in referenčnim dokumentom o BAT, ki ureja sežiganje odpadkov;
5. zagotavljanje obdelave ostankov sežiga gorljivih komunalnih odpadkov;
6. obveščanje javnosti in uporabnikov državne javne službe o izvajanju državne javne službe ter
7. vzdrževanje infrastrukture, potrebne za izvajanje državne javne službe.

(2) Gorljive komunalne odpadke iz 3., 4. in 5. točke prvega odstavka 2. člena te uredbe je uporabnik državne javne službe dolžan oddati izvajalcu državne javne službe.

3. Pravila izvajanja državne javne službe

8. člen

(pravila izvajanja državne javne službe)

(1) Izvajalec državne javne službe mora zagotoviti, da se javna služba izvaja kontinuirano in da se prevzeti gorljivi komunalni odpadki sežigajo redno in brez zastojev, ki bi povzročili kopičenje gorljivih komunalnih odpadkov.

(2) Izvajalec državne javne službe mora v času izvajanja javne službe zagotavljati čim višjo energetske učinkovitost sežigalnice na način, da je zagotovljena predelava po postopku R1

(3) O morebitnih zastojih zaradi okvar ali nezmožnosti zagotavljanja izvajanja storitev državne javne službe mora izvajalec javne službe v najkrajšem možnem času oziroma najkasneje v 48 urah od nastanka zastoja ali nezmožnosti zagotavljanja storitev javne službe obvestiti ministrstvo, pristojno za okolje (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), in uporabnike storitev državne javne službe.

(4) O načrtovanem rednem ali izrednem vzdrževanju sežigalnice se mora izvajalec državne javne službe uskladiti z uporabniki storitev državne javne službe ter o tem obvestiti ministrstvo in inšpekcijo, pristojno za okolje, in to objaviti na svoji spletni strani.

(5) Izvajalec državne javne službe mora zagotavljati površine za skladiščenje in predobdelavo gorljivih komunalnih odpadkov na lokaciji sežigalnice. Zagotovljena morajo biti zaščita gorljivih komunalnih odpadkov pred vremenskimi vplivi in omogočeno skladiščenje in predobdelava najmanj tiste količine gorljivih komunalnih odpadkov, ki jih lahko izvajalec javne službe sežge v petih dneh, ob upoštevanju nazivne zmogljivosti sežigalnice.

(6) Ob prevzemu gorljivih komunalnih odpadkov se opravita tehtanje gorljivih komunalnih odpadkov in vizualni pregled istovetnosti gorljivih komunalnih odpadkov glede na vrsto in količino. Če odpadki ne ustrezajo vrsti gorljivih komunalnih odpadkov iz 2. člena te uredbe, izvajalec državne javne službe te odpadke zavrne.

(7) Za ostanke sežiga gorljivih komunalnih odpadkov mora izvajalec državne javne službe zagotoviti predelavo, če to ni mogoče pa njihovo odstranitev, v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki.

4. Vrsta in obseg objektov in naprav, potrebnih za izvajanje državne javne službe

9. člen (infrastruktura državnega pomena)

Objekti in naprave sežigalnice gorljivih komunalnih odpadkov imajo status infrastrukture državnega pomena za čas izvajanja koncesije državne javne službe.

5. Pravila ravnanja za uporabnike storitev državne javne službe

10. člen (pravila ravnanja za uporabnike storitev državne javne službe)

(1) Uporaba storitev državne javne službe je v skladu z določbami iz 6. člena te uredbe obvezna za vse uporabnike državne javne službe v Republiki Sloveniji.

(2) Če izvajalec državne javne službe zaradi okvare ali izrednega dogodka ne more zagotoviti izvajanja državne javne službe, lahko uporabniki državne javne službe za čas, ko na posameznem območju ni mogoče zagotoviti državne javne službe, gorljive komunalne odpadke predajo v sežig drugemu izvajalcu državne javne službe, ki mu je bila podeljena koncesija za

sežig gorljivih komunalnih odpadkov in ima proste zmogljivosti za sprejem teh odpadkov. V primeru iz prejšnjega stavka, ko sežigalnica kljub okvari ali izrednemu dogodku lahko obratuje z zmanjšano zmogljivostjo, lahko uporabniki državne javne službe drugemu izvajalcu državne službe predajo zgolj količine gorljivih komunalnih odpadkov, za katere izvajalec državne javne službe iz 6. člena te uredbe ne more zagotoviti izvajanja storitev državne javne službe.

(3) Uporabniki državne javne službe morajo gorljive komunalne odpadke, ki so predvideni za sežig, skladiščiti tako, da niso neposredno izpostavljeni padavinam ali drugim vplivom, ki bi lahko vplivali na njihove lastnosti, pomembne za sežig.

11. člen **(posredovanje podatkov o količinah gorljivih komunalnih odpadkov)**

Uporabniki državne javne službe morajo na zahtevo ministrstva najkasneje v roku 30 dni od prejema zahteve posredovati podatke o količinah posameznih vrst gorljivih komunalnih odpadkov za predhodna tri koledarska leta, ki so jih sprejeli in poslali v sežig v sežigalnico. Podatki iz prejšnjega stavka se pripravijo na podlagi izračunanih deležev vhodnih količin določenih vrst komunalnih odpadkov, ki jih je uporabnik državne javne službe prevzel od posamezne lokalne skupnosti in obdelal v svojem centru za ravnanje s komunalnimi odpadki.

6. Viri financiranja državne javne službe

12. člen **(viri financiranja)**

Viri financiranja javne službe po tej uredbi so plačila uporabnikov za storitve izvajalca javne službe in prihodki od prodaje proizvodov sežiganja odpadkov.

7. Cena storitev državne javne službe

13. člen **(cena storitev javne službe)**

(1) Ceno storitev javne službe (v nadaljnjem besedilu: cena) s sklepom določi Vlada Republike Slovenije.

(2) Cena se določi v eurih za 1 tono prevzetih odpadkov.

(3) Vlada Republike Slovenije izvajalcu javne službe določi ceno v zadnjem letu tekočega triletnega obračunskega obdobja za naslednje triletno obračunsko obdobje.

(4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka Vlada Republike Slovenije izvajalcu javne službe, ki bo šele začel izvajati javno službo, določi ceno prvič najpozneje pred začetkom izvajanja javne službe.

14. člen **(predlog cene)**

(1) Predlog cene iz prvega odstavka prejšnjega člena pripravi ministrstvo v zadnjem letu tekočega triletnega obračunskega obdobja tako, da se zagotavlja učinkovito izvajanje storitev javne službe in dolgoročna stabilnost cene, pri čemer upošteva:

- projekcijo rasti cen življenjskih potrebščin iz zadnjega proračunskega memoranduma,
- projekcijo sestave in količine komunalnih odpadkov iz operativnega programa ravnanja s komunalnimi odpadki in
- obračunski in predračunski izkaz stanja in uspeha poslovnoizidne enote, ki izvaja javno službo (v nadaljnjem besedilu: poslovnoizidna enota), za preteklo in naslednje triletno obračunsko obdobje, ki ju pripravi izvajalec javne službe in pošlje ministrstvu do 30. junija v zadnjem letu tekočega triletnega obračunskega obdobja.

(2) Preteklo triletno obračunsko obdobje je obdobje treh koledarskih let pred tekočim koledarskim letom, naslednje triletno obračunsko obdobje pa obdobje treh koledarskih let, ki sledijo tekočemu koledarskemu letu.

(3) V obračunskem izkazu iz prvega odstavka tega člena se razkrijejo tudi stroški iz drugega in tretjega odstavka 19. člena te uredbe, predračunski izkaz iz prvega odstavka tega člena pa mora vsebovati predlog cene in prikaz njenega izračuna v skladu s to uredbo.

(4) Elementi predlagane cene in njen izračun iz prejšnjega odstavka temeljijo na revidiranih računovodski izkazih in potrjenih letnih poročilih poslovnoizidne enote za preteklo triletno obračunsko obdobje ter na predračunskih izkazih poslovnoizidne enote za naslednje triletno obdobje.

(5) Če gre za predlog cene za izvajalca javne službe, ki bo šele začel izvajati javno službo, ministrstvo ne glede na določbo tretje alineje prvega odstavka tega člena pri pripravi predloga cene upošteva le predračunski izkaz stanja in uspeha poslovnoizidne enote, ki ga pripravi izvajalec javne službe in pošlje ministrstvu najpozneje tri mesece pred začetkom izvajanja javne službe.

15. člen **(poziv izvajalcu javne službe)**

(1) Če ministrstvo pri pripravi predloga cene ugotovi, da elementi predlagane cene ali njen izračun v predračunskem izkazu iz prvega ali petega odstavka prejšnjega člena niso oblikovani v skladu s to uredbo, izvajalca javne službe pozove, da mu v enem mesecu od poziva pošlje popravljen ali dopolnjen predračunski izkaz in predlog cene za naslednje triletno obračunsko obdobje.

(2) Če izvajalec javne službe v roku iz prejšnjega odstavka ne pošlje popravljenega ali dopolnjenega predračunskega izkaza in predloga cene, lahko ministrstvo pripravi predlog cene brez upoštevanja izkaza iz prvega ali petega odstavka prejšnjega člena.

(3) Če ministrstvo pri pripravi predloga cene ugotovi, da predlog cene v predračunskem izkazu iz prvega odstavka prejšnjega člena predstavlja rast cene, ki za več kot tri odstotne točke letno presega indeks rasti cen življenjskih potrebščin, objavljen na spletni strani organa, pristojnega za statistiko, v preteklem triletnem obdobju, od izvajalca javne službe zahteva, da ob upoštevanju vzdržnosti izvajanja javne službe pripravi načrt za povečanje stroškovne učinkovitosti izvajanja javne službe in ga v enem mesecu od poziva pošlje ministrstvu skupaj z novim predračunskim izkazom iz prvega odstavka prejšnjega člena in novim predlogom cene.

(4) Če izvajalec javne službe ne pošlje načrta za povečanje stroškovne učinkovitosti izvajanja javne službe v roku iz prejšnjega odstavka ali ministrstvo ugotovi, da novi predlog cene še

vedno predstavlja rast cene, ki presega indeks rasti cen iz prejšnjega odstavka, ministrstvo pripravi predlog cene tako, da njena rast ni večja od treh odstotnih točk iz prejšnjega odstavka.

(5) V primeru iz drugega in četrtega odstavka tega člena se morebitna negativna razlika med prihodki in upravičenimi stroški, ki nastane zaradi nižje cene, ne šteje kot regulacijski popravek iz prvega odstavka 20. člena te uredbe in ga izvajalec javne službe ne sme vključiti kot odbitno postavko v izračun cene za naslednje triletno regulacijsko obdobje.

16. člen **(stroški izvajanja javne službe)**

(1) Stroški izvajanja javne službe, ki so podlaga za oblikovanje cene, vsebinsko obsegajo predvsem:

- stroške prevzemanja odpadkov, prevažanja odpadkov od prevzemnega mesta do sežigalnice in njihove obdelave pred sežiganjem,
 - stroške sežiganja odpadkov,
 - stroške odlaganja preostankov po sežigu in
 - stroške vzdrževanja objektov infrastrukture javne službe
- dopustni donos na vložena poslovno potrebna sredstva izvajalca javne službe za izvajanje storitev državne javne službe.

(2) Pri določanju stroškov iz prejšnjega odstavka se upoštevajo zahteve v zvezi z izvajanjem javne službe iz te uredbe in predpisov, ki urejajo odpadke, njihovo sežiganje in odlaganje.

17. člen **(elementi cene)**

(1) Elementi cene so upravičeni stroški iz 19. člena te uredbe in odbitne postavke iz 20. člena te uredbe.

(2) Cena se izračuna kot kalkulacija polne lastne cene količinske enote poslovnega učinka izvajanja javne službe v skladu s slovenskimi računovodskimi standardi in v skladu z zahtevami iz te uredbe po naslednji enačbi:

$$\text{Cena storitve javne službe} = (\text{upravičeni stroški} - \text{odbitne postavke}) / \text{količina prevzetih odpadkov}$$

18. člen **(upravičeni stroški)**

(1) Upravičeni stroški so stroški, ki jih je mogoče povezati z izvajanjem storitev javne službe v skladu s 17. členom te uredbe, in vključujejo naslednje skupine:

- neposredne stroške materiala in storitev,
- neposredne stroške dela,
- druge neposredne stroške,
- splošne (posredne) proizvodne stroške, ki vključujejo stroške materiala, amortizacije poslovno potrebnih osnovnih sredstev, storitev in dela,
- splošne nabavno-prodajne stroške, ki vključujejo stroške materiala, amortizacije poslovno potrebnih osnovnih sredstev, storitev in dela,
- splošne upravne stroške, ki vključujejo stroške materiala, amortizacije poslovno potrebnih osnovnih sredstev, storitev in dela,
- obresti zaradi financiranja opravljanja storitev javne službe,
- neposredne stroške prodaje in

- donos izvajalca javne službe.

(2) V izračun upravičenih stroškov se kot kalkulativen element cene do višine, ki predstavlja 0,5% upravičenih stroškov iz prejšnjega odstavka, kumulativno lahko vključijo:

- stroški reklame,
- stroški članarin v organizacijah ali združenjih in stroški potovanj, povezanih s članstvom v teh organizacijah ali združenjih,
- stroški, povezani s službenimi stanovanji, in
- stroški svetovalnih in drugih zunanjih storitev, ki niso vezane na zagotavljanje varnega obratovanja, njihov nastanek in obseg pa sta odvisna predvsem od odločitev poslovodstva izvajalca javne službe.

(3) V izračun upravičenih stroškov se kot kalkulativen element cene ne uvrščajo naslednji stroški:

- odškodnin in povračil za škodo, ki jo povzroči izvajalec javne službe,
- glob,
- reprezentance,
- sponzorstva in donacij,
- izobraževanj in drugih programov, ki niso povezani z izobraževanjem zaposlenih za namene opravljanja javne službe,
- oblačil, opreme, najema, vzdrževanja, popravil in drugi stroški, povezani z družbenimi, kulturnimi, športnimi, rekreacijskimi ali drugimi podobnimi nameni zaposlenih,
- potovanj in z njimi povezanih aktivnosti, ki niso povezane s službenimi potovanji zaposlenih,
- dela plač zaposlenih na poslovnoizidni enoti, ki presegajo sistem nagrajevanja po kolektivni pogodbi komunalnih dejavnosti in na njeni podlagi sprejeti podjetniški pogodbi, ter
- nagrad zaposlenim, razen tistih, ki jih določajo zakonodaja ali kolektivne pogodbe.

(4) Za obračun amortizacije osnovnih sredstev, ki se uporabljajo za izvajanje javne službe, se uporablja metoda enakomernega časovnega amortiziranja, za izračun stroškov amortizacije teh sredstev pa se uporabljajo amortizacijske stopnje, določene v prilogi 2, ki je kot priloga sestavni del te uredbe. Za osnovna sredstva iz prejšnjega stavka, za katera amortizacijska stopnja ni določena v prilogi 2 te uredbe, se za določitev amortizacijskih stopenj uporablja Pravilnik o načinu in stopnjah odpisa neopredmetenih osnovnih sredstev in opredmetenih osnovnih sredstev (Uradni list RS, št. 45/05, 138/06, 120/07, 48/09, 112/09, 58/10, 108/13 in 100/15).

(5) Ustreznost razporejanja stroškov iz drugega in tretjega odstavka tega člena za revidirano obdobje vsako leto ob letni reviziji računovodskih izkazov preveri revizor in o tem izda na podlagi ustrezne pogodbe posebno poročilo o opravljenih dogovorjenih postopkih. Če izvajalec javne službe ni zavezan k obvezni reviziji računovodskih izkazov, mora preverjanje ustreznosti razporejanja stroškov iz drugega in tretjega odstavka tega člena zagotoviti s pogodbo z revizorjem najpozneje do 30. aprila tekočega koledarskega leta za preteklo koledarsko leto.

(6) Če ima izvajalec javne službe infrastrukturo iz 8. člena te uredbe v celoti ali delno v najemu, se najemnina obračuna v višini stroškov amortizacije najete infrastrukture.

(7) Donos izvajalca javne službe iz devete alineje prvega odstavka tega člena ne sme presegati 2% vrednosti poslovno potrebnih osnovnih sredstev za neposredno opravljanje javne službe in se določi glede na delež prihodkov od prodaje proizvedene električne ali toplotne energije. Višina donosa izvajalca javne službe se določi glede na delež prihodkov od prodaje proizvedene električne ali toplotne energije po naslednji enačbi:

$$D = TR \times 3 / TC$$

pri čemer je:

D – donos izvajalca javne službe v %,

TR – prihodki izvajalca od prodaje proizvedene električne in toplotne energije,

TC – celotni stroški poslovnoizidne enote, ki izvaja javno službo, ki se določijo v skladu s predpisom, ki ureja način opravljanja obvezne državne gospodarske javne službe sežiganja komunalnih odpadkov, in slovenskimi računovodskimi standardi.

19. člen (odbitne postavke)

(1) Odbitne postavke za izračun cene vključujejo:

- prihodke od prodaje proizvedene električne ali toplotne energije ali drugih proizvodov sežiganja odpadkov,
- regulacijski popravek zadnjega preteklega triletnega obdobja,
- za preteklo triletno obračunsko obdobje ugotovljene neupravičene elemente cene in
- druge prihodke, ki nastanejo pri izvajanju javne službe.

(2) Regulacijski popravek iz prejšnjega odstavka se določi tako, da se na podlagi revidiranih računovodskih izkazov in potrjenih letnih poročil, evidenčnih listov in drugih uradnih poročil za preteklo triletno obračunsko obdobje izračuna razlika med prihodki in upravičenimi stroški storitev javne službe v navedenem obdobju, pri čemer se izračunana pozitivna razlika upošteva kot odbitna postavka, ki ceno zmanjšuje, izračunana negativna razlika pa kot odbitna postavka, ki ceno povečuje.

(3) V primeru iz tretje alineje prvega odstavka tega člena se stroški ali poraba sredstev, ki so bili neupravičeno vključeni v ceno, ali prihodki, ki niso bili upoštevani v ceni, upoštevajo kot odbitna postavka, ki ceno zmanjšuje.

20. člen (poročila izvajalca)

(1) Izvajalec javne službe mora najpozneje do 30. junija tekočega leta za preteklo poslovno leto ministrstvu poslati poročilo o poslovanju poslovnoizidne enote, ki vsebuje:

- obračunske kalkulacije polne lastne cene količinske enote poslovnega učinka izvajanja javne službe v skladu s 18. členom te uredbe, skupaj s pisnim mnenjem revizorja iz sedmega odstavka 40. člena uredbe in pisnim mnenjem revizorja iz petega odstavka 19. člena,
- obračunski izkaz uspeha poslovnoizidne enote, pripravljen v skladu s slovenskimi računovodskimi standardi, in
- obračunski izkaz stanja poslovnoizidne enote, pripravljen v skladu s slovenskimi računovodskimi standardi.

(2) Izvajalec javne službe mora najpozneje do 31. decembra tekočega leta za prihodnje poslovno leto ministrstvu poslati poročilo o predvidenem poslovanju poslovnoizidne enote, ki vsebuje:

- predračunske kalkulacije polne lastne cene količinske enote poslovnega učinka izvajanja kot je določena v 19. členu,

- predračunski izkaz uspeha poslovnoizidne enote, pripravljen v skladu s slovenskimi računovodskimi standardi, in
- predračunski izkaz stanja poslovnoizidne enote, pripravljen v skladu s slovenskimi računovodskimi standardi.

(3) Izvajalec javne službe mora najpozneje do 30. junija tekočega leta ministrstvu poslati revidirano letno poročilo družbe, v okviru katere je poslovnoizidna enota, za preteklo poslovno leto.

(4) Ne glede na določbe drugega odstavka 15.. člena te uredbe ministrstvo predlaga Vladi Republike Slovenije, da določi novo ceno za obdobje do konca tekočega triletnega obdobja, če na podlagi predloženih poročil iz prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena ugotovi, da so prihodki poslovnoizidne enote za več kot deset odstotkov odstopali od upravičenih stroškov.

21.člen **(posebne storitve)**

(1) Izvajalec javne službe lahko posebne storitve izvaja na infrastrukturi le v soglasju s koncedentom.

(2) Izvajanje posebnih storitev ne sme ustvarjati negativne razlike med prihodki in odhodki. Prihodki posebnih storitev se upoštevajo tako, da se zmanjša lastna cena javne službe.

(3) Izvajanje posebnih storitev je omejeno na odpadke nastale v Republiki Sloveniji

8. Pogodba o uporabi storitev državne javne službe in plačila uporabnikov storitev državne javne službe

22. člen **(pogodba o uporabi storitev državne javne službe in plačila uporabnikov)**

(1) Uporabnik storitev državne javne službe in izvajalec državne javne službe sežiganja gorljivih komunalnih odpadkov morata skleniti pogodbo o opravljanju storitev državne javne službe.

(2) S pogodbo o uporabi storitev državne javne službe se določijo zlasti:

1. predvidena letna količina gorljivih komunalnih odpadkov;
2. čas trajanja pogodbe, ki je enak času trajanja koncesijske pogodbe za območje iz tretjega odstavka 6. člena te uredbe; in
3. medsebojna razmerja v zvezi z izvajanjem državne javne službe.

(3) Uporabo storitev državne javne službe plačujejo uporabniki mesečno na podlagi predanih količin gorljivih komunalnih odpadkov izvajalcu državne javne službe v skladu s 6. členom te uredbe.

III KONCESIJA

1. Podelitev koncesije

23. člen **(podelitev koncesije)**

(1) Za izvajanje državne javne službe Republika Slovenija kot koncedent podeli koncesijo največ trem koncesionarjem, če izpolnjujejo pogoje in merila iz te uredbe in so sposobni zagotavljati izvajanje storitev državne javne službe v skladu s to uredbo.

(2) Naloge koncedenta v postopku podelitve koncesije in koncesijskem razmerju izvaja ministrstvo.

2. Pogoji, ki jih mora izpolnjevati koncesionar

24. člen **(status koncesionarja)**

Koncesionar je lahko fizična ali pravna oseba, če izpolnjuje s to uredbo predpisane pogoje za izvajanje državne javne službe.

25. člen **(pogoji, ki jih mora izpolnjevati koncesionar)**

(1) Pogoji, ki jih mora izpolnjevati koncesionar pred začetkom izvajanja državne javne službe in med njenim izvajanjem, so:

1. da je registriran za izvajanje dejavnosti ravnanja z nenevarnimi odpadki v skladu s predpisi, ki veljajo v Republiki Sloveniji;
2. da je sežigalnica, ki jo namerava upravljati, namenjena termični obdelavi odpadkov z izkoriščanjem zgorevalne toplote za daljinsko ogrevanje v okviru izvajanja lokalne javne službe oskrbe s toplotno energijo oziroma sproizvodnjo toplotne in električne energije, in da se v času obratovanja poleg uporabe proizvedene toplotne in električne energije za lastno samooskrbno uporabo uporablja za navedeni namen;
3. da v okviru izvajanja javne službe zagotovi sprejem odpadkov s kurilno vrednostjo višjo od 6.000°kJ/kg s.s., ki je mejna vrednost za komunalne odpadke, ki se odlagajo na odlagališču za nenevarne odpadke .
4. da ima pridobljeno ustrezno okoljevarstveno dovoljenje na podlagi zakona, ki ureja varstvo okolja, in druga predpisana dovoljenja in soglasja;
5. ni naprava za sosežig odpadkov in
6. da zagotovi finančno jamstvo za zavarovanje izvajanja ukrepov, določenih v okoljevarstvenem dovoljenju in za primere, določene s to uredbo, za čas trajanja koncesijskega razmerja in izvajanja državne javne službe.
7. da po tem, ko mu je podeljena koncesija koncesionar, prevzame pravno obliko družbe po kateri ustanovitelji družbe za obveznosti družbe odgovarjajo z vsem svojim premoženjem.
8. da obveznosti do virov sredstev ne porežejo 66% sredstev v bilanci stanja koncesionarja.
9. da od države, lokalne skupnosti ali družb v katerih je kot lastnik udeležena občina ali država nima pridobljenega poročstva za obveznosti iz naslova zadolževanja.

(2) Koncesionar začne izvajati državno javno službo po pridobitvi pravnomočnega uporabnega in pravnomočnega okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje naprave in izpolnitvi drugih pogojev iz te uredbe.

3. Začetek in čas izvajanja koncesije državne javne službe

26. člen **(začetek koncesije)**

Koncesijsko razmerje se začne s podpisom koncesijske pogodbe.

27. člen
(čas izvajanja koncesije državne javne službe)

Čas izvajanja koncesije državne javne službe je do 30 let od pridobitve pravnomočnega uporabnega dovoljenja za sežigalnico.

4. Postopek izbire koncesionarja

28. člen
(oblika in postopek javnega razpisa)

(1) Koncesija se podeli na podlagi javnega razpisa.

(2) Obvestilo o javnem razpisu za podelitev koncesije se objavi na portalu javnih naročil in v Uradnem listu Evropske unije ter na uradni spletni strani koncedenta.

(3) Postopek izvedbe javnega razpisa se izvede po postopku konkurenčnega dialoga v skladu z določbami zakona, ki ureja javno-zasebno partnerstvo, in zakona, ki ureja nekatere koncesijske pogodbe.

(4) Obvestilo o javnem razpisu za podelitev koncesije in razpisna koncesijska dokumentacija vsebujeta zlasti:

1. navedbo in sedež koncedenta;
2. podatke o objavi koncesijskega akta;
3. predmet in obseg koncesije;
4. začetek in predvideni čas trajanja koncesije;
5. postopek izbire koncesionarja;
6. razloge za izključitev in pogoje za sodelovanje;
7. cilje koncedenta v zvezi s predmetom koncesije;
8. merila za izbor koncesionarja;
9. način dokazovanja izpolnjevanja pogojev za sodelovanje;
10. pogoje za predložitev skupne vloge in vloge za izvajanje koncesije s podizvajalci;
11. druge obvezne sestavine prijave in drugo potrebno dokumentacijo;
12. način zavarovanja resnosti prijave in obveznost zavarovanja za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti s finančnim zavarovanjem, unovčljivim na prvi poziv;
13. kraj in rok za predložitev prijav, zahteve za njihovo predložitev;
14. naslov, prostor, datum in uro javnega odpiranja prijav;
15. rok, v katerem bodo kandidati obveščeni o izbiri koncesionarja oziroma izidu postopka, in okvirni rok za končanje postopka;
16. pravila za sporočanje, zahteve in obvestila o dodatnih informacijah in kontaktne osebe za informacije med postopkom izbire koncesionarja;
17. osnutek koncesijske pogodbe;
18. druge podatke v skladu z zakonom in naravo stvari, potrebne za izvedbo javnega razpisa.

(5) Obvestilo o javnem razpisu za podelitev koncesije in razpisna koncesijska dokumentacija morata biti medsebojno skladna.

(6) Koncedent od dneva objave obvestila o javnem razpisu za podelitev koncesije omogoči neomejen, popoln, neposreden in brezplačen dostop do koncesijske dokumentacije. V besedilu obvestila o javnem razpisu za podelitev koncesije se navede spletni naslov, na katerem je dostopna razpisna koncesijska dokumentacija.

(7) V razpisni koncesijski dokumentaciji morajo biti navedeni vsi podatki, ki bodo omogočili kandidatu izdelati popolno prijavo.

(8) Rok za oddajo prijav je najmanj 180 dni od obvezne objave iz drugega odstavka tega člena.

29. člen

(pogoji za sodelovanje v postopku javnega razpisa za podelitev koncesije)

(1) V postopku javnega razpisa za podelitev koncesije lahko sodelujejo pravne osebe ali skupine pravnih oseb.

(2) Vsaka oseba lahko vloži le eno vlogo (prijavo). V primeru skupne prijave sme biti ista oseba ali njena povezana družba udeležena le pri eni (skupni) prijavi.

(3) V prijavi na javni razpis mora prijavitelj dokazati, da izpolnjuje pogoje, potrebne za udeležbo, določene s smiselno uporabo določb zakona, ki ureja postopek oddaje javnih naročil, ob tem pa mora prijavitelj dokazati oziroma mora predložiti listine:

1. da koncesionarju ali osebi, ki je članica upravnega, vodstvenega ali nadzornega organa tega koncesionarja ali ima pooblastila za njegovo zastopanje, ali odločanje, ali nadzor v njem, ni bila izrečena pravnomočna sodba zaradi kaznivih dejanj, navedenih v prvem odstavku 75. člena Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/15, 14/18, 121/21 in 10/22);
2. da ima izpolnjene obvezne dajatve in druge denarne nedavčne obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja finančno upravo, v skladu s predpisi države, v kateri ima sedež, ali predpisi države koncedenta;
3. da je na dan oddaje vloge ali prijave imel predložene vse obračune davčnih odtegljajev za dohodke iz delovnega razmerja za zadnjih pet let do dne oddaje vloge ali prijave;
4. da ni uvrščen v evidenco gospodarskih subjektov z negativnimi referencami;
5. da mu v zadnjih treh letih pred potekom roka za oddajo prijav ni bila s pravnomočno odločbo pristojnega organa Republike Slovenije, ali druge države članice, ali tretje države dvakrat izrečena globa zaradi prekrška v zvezi s plačilom za delo, počitki, opravljanjem dela na podlagi pogodb civilnega prava kljub obstoju elementov delovnega razmerja ali v zvezi z zaposlovanjem na črno;
6. da nad njim ni začel postopek zaradi insolventnosti ali prisilnega prenehanja po zakonu, ki ureja postopek zaradi insolventnosti in prisilnega prenehanja, ali postopek likvidacije po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, da prijaviteljevih sredstev ali poslovanja ne upravlja upravitelj ali sodišče, da prijaviteljeve poslovne dejavnosti začasno niso ustavljene, da v skladu s predpisi druge države nad koncesionarjem ni začel postopek ali pa je nastal položaj z enakimi pravnimi posledicami;
7. da ni uvrščen v evidenco poslovnih subjektov, ki jim je prepovedano poslovanje s koncedentom na podlagi zakona, ki ureja integriteto in preprečevanje korupcije;
8. da v zadnjih 12 mesecih pred izdajo dokazila ni imel blokiranih poslovnih računov;
9. da predloži finančni načrt, iz katerega so razvidni vsi stroški izvedbe projekta, in da navede vire financiranja za pokritje predvidenih stroškov in izkaže, da razpolaga s finančnimi sredstvi, potrebnimi za izvedbo predvidene investicije v infrastrukturo, ki je potrebna za izvajanje storitev državne javne službe, ter izkaže predlagano dolžino izvajanja koncesije;

10. da predloži načrt, iz katerega je razvidno kako bo izpolnil zahteve iz 2 točke prvega odstavka 26. člena. Načrt med drugim vsebuje tudi že obstoječe vire toplote za daljinsko ogrevanje z navedbo podatka ali jih nova naprava nadomešča ali dopolnjuje. Poleg mora biti načrt vsebovati podatek ali je za doseg ciljev potrebna širitev omrežja daljinskega ogrevanja.

11. da poda pisno izjavo, da bo, če bo izbran, sprejel vse obveznosti, določene s tem koncesijskim aktom, razpisno koncesijsko dokumentacijo in vzorcem koncesijske pogodbe;

12. druge pogoje, določene v razpisni koncesijski dokumentaciji v zvezi z oddajo prijave.

(4) Oseba iz prejšnjega odstavka, ki še nima sežigalnice odpadkov iz 2. točke prvega odstavka 26. člena te uredbe, lahko sodeluje v postopku javnega razpisa za podelitev koncesije, če poda izjavo, v kateri se zaveže, da bo sežigalnico za sežiganje gorljivih komunalnih odpadkov zgradila in začela opravljanje državne javne službe najkasneje v sedmih letih od podelitve koncesije.

(5) Nazivna kapaciteta posamezne nove naprave iz predhodnega odstavka ne sme presegati razpisane količine odpadkov za izvajanje javne službe za več kot 20%. Skupna kapaciteta obstoječih in novih naprav ne sme presegati letne količine iz prvega odstavka 6. člena za več kot 20%.

(6) Prijavitelj mora izpolnjevati tudi morebitne druge pogoje za izvajanje dejavnosti, ki jih določajo drugi predpisi.

30. člen (merila za izbiro koncesionarja)

(1) Koncedent bo v postopku izbire koncesionarja izbral najugodnejše ponudbe na podlagi naslednjih meril:

1. projektirane vrednosti emisij onesnaževal v okolje, ki jih mora utemeljiti z opisom čistilnih sistemov emisij in podatki o njihovi učinkovitosti za posamezna onesnaževala (ponudnik, ki ponudi najnižje vrednosti oziroma najnižje projektirane vrednosti onesnaževal v okolje, lahko doseže največje število točk);

2. količina gorljivih komunalnih odpadkov, ki jih je ponudnik sposoben v enem letu, od 1. januarja do 31. decembra, prevzeti in sežgati (v okviru tega merila lahko doseže ponudnik, ki je sposoben prevzeti in sežgati največjo količino gorljivih komunalnih odpadkov, največje število točk);

3. energijska učinkovitost sežiganja odpadkov, podana kot bruto energijski izkoristek ali bruto električni izkoristek, določen v skladu z Izvedbenim sklepom Komisije (EU) 2019/2010 z dne 12. novembra 2019 o določitvi zaključkov o najboljših razpoložljivih tehnikah (BAT) za sežiganje odpadkov na podlagi Direktive 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta o industrijskih emisijah (UL L št. 312 z dne 3. 12. 2019, str. 55) (v okviru tega merila največja ponujena energijska učinkovitost lahko doseže največje število točk);

4. energetska učinkovitost sežigalnice, določena v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki (v okviru tega merila lahko največja ponujena energetska učinkovitost doseže največje število točk);

5. čas vzpostavitve izvajanja storitev državne javne službe (ponudnik, ki ponudi najkrajši čas vzpostavitve državne javne službe, lahko doseže največje število točk);

6. predvidena cena storitev državne javne službe na tono sežganih gorljivih komunalnih odpadkov (ponudnik, ki ponudi najnižjo ceno za opravljanje storitev javne službe, lahko doseže največje število točk).

(2) Vrstni red in utež posameznih meril iz prejšnjega odstavka ter minimalno število točk za prehajanje med fazami konkurenčnega dialoga in za izbor se določijo v razpisni koncesijski dokumentaciji. Pri tem posamezno merilo ne more prevladati vseh ostalih meril.

(3) Ponudba se šteje za nedopustno, če čas vzpostavitve državne javne službe presega sedem let.

(4) Merila, po katerih koncedent izbira najugodnejšo prijavo, morajo biti v razpisni koncesijski dokumentaciji opisana in ovrednotena (določen način njihove uporabe).

(5) Ponudba je za predlagatelja zavezujoča neizpolnjevanje ponudbe v času izvajanja koncesije pa razlog za prekinitev koncesijskega razmerja iz krivdnih razlogov koncesionarja.

5. Organ, ki opravi izbor koncesionarja, in organ, pristojen za sklenitev koncesijske pogodbe

31. člen (uspešnost javnega razpisa)

(1) Javni razpis je uspešen, če je prispela vsaj ena pravočasna in dopustna prijava.

(2) Prijava je dopustna, če vsebuje vse v javnem razpisu zahtevane podatke, prijavitelj pa izpolnjuje pogoje za sodelovanje in ni izključen iz postopka izbire koncesionarja.

(3) Če koncedent ne pridobi nobene prijave ali pa so te nedopustne, se javni razpis ponovi.

(4) Javni razpis se ponovi tudi, če koncesionar ni bil izbran ali če z osebo, ki je bila v predpisanem roku izbrana za koncesionarja, ni bila sklenjena koncesijska pogodba.

32. člen (izbira koncesionarja)

(1) Odpiranje prijav, njihovo strokovno presojo, izbiro kandidatov, s katerimi se vodi dialog, namenjen ugotovitvi in opredelitvi sredstev ter najprimernejših rešitev za zadovoljitev ciljev in potreb koncedenta, vodenje dialoga, poziv kandidatom, da predložijo ponudbe, pripravljene ob upoštevanju rešitev, predstavljenih in opredeljenih med dialogom, poziv ponudnikom, da svoje ponudbe pojasnijo, podrobno opišejo in v podrobnostih uskladijo s koncedentovimi potrebami, oceno ponudb na podlagi meril, ki so bila za oceno določena v javnem razpisu, ter sestavo poročila za koncedenta po končanem pregledu in vrednotenju končne ponudbe opravi strokovna komisija.

(2) Strokovno komisijo iz prejšnjega odstavka imenuje Vlada. Strokovno komisijo sestavljajo predsednik in pet članov oziroma članice (v nadaljnjem besedilu: član): po dva predstavnika ministrstva, pristojnega za okolje in energijo in ministrstva, pristojnega za finance, ter en predstavnik ministrstva pristojnega za zdravje in ministrstva pristojnega za prostor. Predsednik komisije, ki vodi in usklajuje delo strokovne komisije, je predstavnik ministrstva, pristojnega za okolje.

(3) Pri imenovanju predsednika in članov komisije je treba upoštevati določbe o preprečevanju nasprotja interesov iz 91. člena Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/15, 14/18 in 121/21). Izpolnjevanje pogojev za imenovanje v komisijo potrdi vsak član s pisno izjavo. Če član strokovne komisije naknadno izve za katero od dejstev iz prejšnjega stavka, mora takoj predlagati svojo izločitev. Člani strokovne komisije ne smejo neposredno komunicirati s prijavitelji, ampak le preko koncedenta. Izločenega člana strokovne komisije nadomesti nadomestni član strokovne komisije.

(4) Postopek izbire koncesionarja vodi ministrstvo.

(5) Ministrstvo odloči o izboru koncesionarja z odločitvijo o izbiri koncesionarja, ki je akt poslovanja, v zvezi s katerim se uporablja zakon, ki ureja nekatere koncesijske pogodbe.

(6) Koncedent izbere enega ali več prijaviteljev ali skupino prijaviteljev na podlagi meril, ki so določena s to uredbo, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. ponudba je v skladu z minimalnimi zahtevami, ki so določene s to uredbo,
2. ponudnik izpolnjuje pogoje za sodelovanje in
3. ponudnik ni izključen iz sodelovanja v postopku izbire koncesionarja.

(7) Odločitev o izboru preneha veljati, če v 30 dneh od pravnomočnosti obvestila o izboru ni sklenjena koncesijska pogodba iz razlogov, ki so na strani koncesionarja, kar se tudi izrecno navede v razpisni dokumentaciji in obvestilu o izboru.

6. Koncesijsko razmerje

33. člen (razporeditev tveganj)

Koncesionar med trajanjem koncesije prevzema večino operativnih tveganj, povezanih z izvajanjem koncesije, ki se podrobneje določijo s koncesijsko pogodbo.

34. člen (sklenitev koncesijske pogodbe)

(1) Koncesionar pridobi pravice in dolžnosti iz koncesijskega razmerja s sklenitvijo koncesijske pogodbe v pisni obliki. Veljavnost koncesijske pogodbe je vezana na predložitev finančnega jamstva za pravočasen začetek izvajanja pogodbenih obveznosti v višini in pod pogoji, ki se podrobneje določijo v razpisni koncesijski dokumentaciji in vzorcu koncesijske pogodbe.

(2) Najkasneje osem dni po pravnomočnosti odločitve o izboru pošlje koncedent izbranemu koncesionarju v podpis koncesijsko pogodbo, ki ne sme bistveno odstopati od vzorca koncesijske pogodbe iz koncesijske dokumentacije, razen če je bila v postopku izbire koncesionarja posamezna določba osnutka pogodbe predmet pogajanj med koncedentom in koncesionarjem. Koncesijsko pogodbo mora koncesionar skleniti v 45 dneh od prejema. Koncesijska pogodba začne veljati z dnem podpisa obeh pogodbenih strank.

35. člen (koncesijska pogodba)

(1) S koncesijsko pogodbo koncedent in koncesionar podrobno uredita medsebojna razmerja v zvezi z izvajanjem predmeta koncesije. S to pogodbo se uredijo tudi vsa vprašanja v zvezi z izvajanjem državne javne službe. Koncesijska pogodba mora vsebovati vse, kar kot obvezne sestavine koncesijske pogodbe določa zakon, ki ureja nekatere koncesijske pogodbe.

(2) V koncesijski pogodbi se določijo predvidene letne količine gorljivih komunalnih odpadkov, ki jih koncesionarju zagotavljajo uporabniki iz posameznih centrov za ravnanje s komunalnimi odpadki.

(3) V koncesijski pogodbi se glede izvajanja državne javne službe določijo finančna jamstva, ki jih mora koncesionar zagotoviti za primere zastojev pri termični obdelavi gorljivih komunalnih odpadkov v sežigalnici, zaradi katerih se lahko ti kopičijo.

(4) V koncesijski pogodbi se določijo tudi pogoji in način izvajanja državne javne službe za primer nastanka višje sile in izrednih razmer.

36. člen (finančno jamstvo)

(1) Koncesionar mora za čas trajanja koncesijskega razmerja za izvajanje državne javne službe zagotavljati finančno jamstvo za zavarovanje izvedbe ukrepov, določenih v okoljevarstvenem dovoljenju, in če:

1. pride do čezmerne obremenitve okolja, da se zagotovi izvedbo ukrepov za odpravo čezmerne obremenitve okolja;
2. koncesionar preneha opravljati dejavnost ali pride do prenehanja koncesionarja in koncesionar ni poskrbel za ostanke sežiga gorljivih komunalnih odpadkov v skladu s predpisi, ki urejajo odpadke, ali ni zagotovil sežiga gorljivih komunalnih odpadkov, ki jih je prevzel;
3. koncesionar ne zagotovi izvajanja obratovalnega monitoringa in ne zagotovi spremljanja stanja okolja, če je to predpisano v okoljevarstvenem dovoljenju; in
4. koncesionar ne izvrši pravnomočne odločbe o dovolitvi izvršbe pristojne inšpekcijske službe.
5. koncesionar ne začne izvajati GJS v roku iz ponudbe ali koncesijske pogodbe. Velja krajši rok,

(2) Ministrstvo v imenu koncedenta na predlog pristojne inšpekcije unovči finančno jamstvo iz prejšnjega odstavka.

(3) Finančno jamstvo iz prejšnjega odstavka se zagotovi kot bančna garancija na prvi poziv ali zavarovalna polica in se unovči, če koncesionar ne izvede predpisanih ukrepov in obveznosti v primerih iz prvega odstavka tega člena.

(4) Višina finančnega jamstva, ki jo mora zagotoviti koncesionar, se določi v koncesijski pogodbi in se izračuna na podlagi naslednje enačbe:

$\text{višina finančnega jamstva} = Q \times C \times 0,5$
--

v kateri je:

- Q – predvidena letna količina sežganih komunalnih odpadkov po koncesijski pogodbi (v tonah),
- C – cena storitve državne javne službe sežiganja gorljivih komunalnih odpadkov (euro/tono), določena s sklepom Vlade o določitvi cene državne javne službe,
- 0,5 – korekcijski faktor.

(5) Finančno jamstvo se izda za celotno obdobje trajanja koncesijskega razmerja. Če se finančno jamstvo unovči, mora koncesionar zagotoviti novo finančno jamstvo v 30 dneh od unovčitve prejšnjega. Če koncesionar ne zagotovi novega finančnega jamstva, lahko koncedent razdre koncesijsko pogodbo, koncesionar pa ni upravičen do odškodnine.

(6) Upravičenec do sredstev finančnega jamstva iz tega člena je ministrstvo, pri čemer se sredstva finančnega zavarovanja porabijo najkasneje v roku dveh let za plačilo nastalih stroškov zaradi izvedbe naslednjih ukrepov:

1. izvedba ukrepov za odpravo čezmerne obremenitve okolja;
2. zagotovitev sežiga gorljivih komunalnih odpadkov, ki jih je koncesionar prevzel, vendar jih ni sežgal;

3. zagotovitev odstranitve ostankov sežiga gorljivih komunalnih odpadkov v skladu s predpisi, ki urejajo odpadke;

4. izvedba ukrepov, ki jih je z odločbo koncesionarju naložil inšpektor, pristojen za okolje, če jih koncesionar ni izvedel v roku, ki mu je bil določen z odločbo o dovolitvi izvršbe.

(7) Če višina finančnega jamstva ne zadošča za plačilo vseh nastalih stroškov, je izvajalec javne službe dolžan plačati razliko do polne višine nastalih stroškov. Pri tem za obveznosti koncesionarja solidarno odgovarjajo njegovi ustanovitelji.

(8) Unovčenje finančnega jamstva ne odvezuje koncesionarja odgovornosti za morebitno povzročeno okoljsko škodo. Za morebitno povzročeno okoljsko škodo, ki iz tega odstavka solidarno odgovarjajo ustanovitelji koncesionarja.

(9) Koncesionar mora najkasneje v 30 dneh pred začetkom izvajanja državne javne službe koncedentu predložiti finančno jamstvo. Predložitev finančnega jamstva je pogoj za veljavnost koncesijske pogodbe in izvajanje državne javne službe.

37. člen **(koncesionarjev pravni monopol)**

(1) Koncesionar ima na podlagi koncesijske pogodbe posebno oziroma izključno pravico na območju iz 6. člena te uredbe, za katero ima pridobljeno koncesijo, opravljati storitve, ki so predmet državne javne službe.

(2) Storitve iz prejšnjega odstavka mora koncesionar opravljati v svojem imenu in za svoj račun.

38. člen **(razmerje med koncesijsko pogodbo in koncesijskim aktom)**

V primeru neskladja med koncesijskim aktom in koncesijsko pogodbo velja koncesijski akt. Koncesijska pogodba, ki je v nasprotju z zakonom ali to uredbo, je v tem delu neveljavna.

39. člen **(sprememba koncesijskega akta po sklenitvi koncesijske pogodbe)**

Po sklenitvi koncesijske pogodbe lahko koncedent spremeni koncesijski akt, če je treba v javnem interesu spremeniti način in pogoje izvajanja koncesije ali izvesti druge ukrepe v javnem interesu ali zaradi sprememb količin trdnih gorljivih odpadkov, ki nastajajo na območju Republike Slovenije, vse v skladu s predpisi s področja podeljevanja koncesij.

40. člen **(trajanje koncesijske pogodbe)**

(1) Trajanje koncesijskega razmerja je opredeljeno s koncesijsko pogodbo.

(2) Koncesijsko obdobje začne teči z dnem začetka veljavnosti koncesijske pogodbe.

(3) V koncesijski rok se ne šteje čas, ko zaradi višje sile ali razlogov na strani koncedenta koncesionar ne more opravljati dejavnosti državne javne službe, ki je predmet koncesijskega razmerja.

7. Razmerja koncesionarja do uporabnikov in koncedenta

41. člen (izvajanje dejavnosti državne javne službe)

(1) Koncesionar je dolžan izvajati dejavnost državne javne službe tako, kot je določeno v zakonu, podzakonskih predpisih in splošnih pravnih aktih, izdanih po javnem pooblastilu.

(2) Koncesionar izvaja javno službo v svojem imenu in za svoj račun in nosi vse stroške v zvezi z izvajanjem državne javne službe.

(3) Koncesionar mora izvajati državno javno službo s svojimi kadrovskimi, finančnimi in tehničnimi zmogljivostmi redno in nemoteno ves čas veljavnosti koncesijske pogodbe.

(4) Koncesionar mora zagotoviti izvajanje državne javne službe v polnem obsegu tudi v primeru stavke pri njem zaposlenih delavcev.

(5) Če koncesionar po preteku sedmih dni od začetka stavke ne more zagotoviti izvajanja javne službe, koncedent odloči, da:

a) za njegove uporabnike storitev javne službe opravlja te storitve drug izvajalec javne službe ali

b) mora predati koncedentu za čas stavke na voljo opremo, objekte, naprave in vozila za izvajanje javne službe za plačilo za njihovo uporabo v skladu s koncesijsko pogodbo.

42. člen (obveščanje koncedenta)

Koncesionar mora pisno sporočiti koncedentu o vseh pomembnih dogodkih in okoliščinah, ki bi lahko vplivali na izvajanje koncesije, kot so:

1. postopki poravnave, arbitražni postopki ali sodni spori koncesionarja v zvezi s koncesijo;
2. stavke in drugi dogodki, zaradi katerih pride do motenj v izvajanju koncesije;
3. poškodbe infrastrukture, ki onemogočajo izvajanje koncesionirane dejavnosti;
4. v vseh primerih višje sile.

43. člen (odgovornost koncesionarja)

(1) Za izvajanje koncesije javne službe v skladu s predpisi je odgovoren koncesionar kot izvajalec koncesije državne javne službe.

(2) Koncesionar je v skladu s predpisi odgovoren za vso škodo, ki jo pri opravljanju oziroma izvajanju ali v zvezi z izvajanjem koncesije povzročijo pri njem zaposleni ljudje ali pogodbeni (pod)izvajalci koncedentu, uporabnikom ali tretjim osebam. Koncedent ne odgovarja za škodo, ki jo pri opravljanju oziroma izvajanju ali v zvezi z izvajanjem koncesije povzročijo pri koncesionarju zaposleni ljudje ali pogodbeni (pod)izvajalci.

(3) Koncesionar je hkrati s sklenitvijo koncesijske pogodbe dolžan na podlagi splošne civilne odgovornosti z zavarovalnico skleniti zavarovalno pogodbo za škodo z najnižjo višino enotne zavarovalne vsote, ki bo določena s koncesijsko pogodbo – zavarovanje dejavnosti. Pogodba o zavarovanju mora imeti v primeru, če bi oškodovanci uveljavljali povračilo škode neposredno od njega, klavzulo ali drugo dokazilo, da je zavarovanje sklenjeno v korist koncedenta.

44. člen

(dolžnosti in pravice koncedenta)

(1) Dolžnosti koncedenta so zlasti:

1. zagotavljanje pogojev za izvajanje dejavnosti koncesionirane državne javne službe tako, kot je določeno v zakonu, podzakonskih predpisih in splošnih aktih, izdanih po javnem pooblastilu;
2. pisno obveščanje koncesionarja o morebitnih ugovorih oziroma pritožbah uporabnikov.

(2) Pravice koncedenta so zlasti:

1. nadzor nad izvajanjem državne javne službe in finančni nadzor,
2. druge pravice, določene s predpisi in koncesijsko pogodbo.

45. člen (pravice uporabnikov)

(1) Uporabniki imajo v razmerju do koncesionarja zlasti pravico do:

1. trajnega, rednega in nemotenega zagotavljanja storitev državne javne službe,
2. enake obravnave glede kakovosti in dostopnosti storitev,
3. uporabljanja storitve javne službe pod pogoji, določenimi z zakonom in drugimi predpisi.

(2) Uporabnik storitev državne javne službe se lahko v zvezi z izvajanjem državne javne službe pritoži koncesionarju in koncedentu, če meni, da je bila storitev opravljena v nasprotju z zakonom in to uredbo.

8. Pravice in obveznosti koncesionarja

46. člen (pravice koncesionarja)

Koncesionar lahko hkrati z izvajanjem državne javne službe opravlja tudi drugo dejavnost, za katero je registriran, če to ne vpliva na izvajanje državne javne službe, pri čemer se med druge dejavnosti šteje tudi sežiganje odpadkov, ki ni predmet izvajanja državne javne službe.

47. člen (obveznosti koncesionarja)

(2) Koncesionar hkrati z izvajanjem javne službe ne sme opravljati dejavnosti, ki bi bila v nasprotju z namenom ali načinom izvajanja javne službe.

(3) Če koncesionar izvaja tudi drugo dejavnost iz prvega odstavka prejšnjega člena, mora za izvajanje državne javne službe voditi ločeno računovodstvo in zagotoviti ločeno spremljanje stroškov izvajanja državne javne službe in stroškov druge dejavnosti, ki jo izvaja.

(4) Za vodenje ločenih računovodskih evidenc iz prejšnjega odstavka se uporabljajo sodila, in sicer ista sodila vsako poslovno leto. Sodila, ki so namenjena razporejanju posrednih stroškov po dejavnostih, morajo temeljiti na računovodskih načelih.

(5) Sodila za razporejanje posrednih stroškov morajo temeljiti na aktivnostih, ki te stroške povzročajo. Če teh aktivnosti ni mogoče določiti, se uporabijo sodila delitve posrednih stroškov na podlagi deleža neposrednih stroškov.

(6) Sodila ali njihovo spremembo sprejme organ nadzora koncesionarja na predlog organa vodenja koncesionarja.

(7) Sodila in pravilnost njihove uporabe ob letni reviziji računovodskih izkazov preveri revizor in pri prvi preveritvi ali spremembi sodil ali njihove uporabe izda na podlagi Mednarodnega standarda sorodnih storitev 4400 (Posli opravljanja dogovorjenih postopkov) pisno poročilo o njihovi ustreznosti. Če revizor ugotovi, da organizacija v povezavi s sodili ni upoštevala zakonov in drugih predpisov, oceni učinek neupoštevanja na računovodske izkaze, in če je učinek pomemben, izrazi v skladu z MSR 705 (Prilagoditve mnenja v poročilu neodvisnega revizorja) v svojem poročilu o računovodskih izkazih mnenje s pridržki ali odklonilno mnenje. Če revizor v povezavi s sodili nima pripomb k upoštevanju predpisov, doda v revizorjevo poročilo poseben odstavek o poudarjanju zadeve, ki vsebuje ustrezno pojasnilo.

(8) Če koncesionar ni zavezan k obvezni reviziji računovodskih izkazov, revizor ustreznost sodil in pravilnost njihove uporabe preveri na podlagi pogodbe najpozneje do konca aprila tekočega leta za preteklo leto.

(9) Poleg izvajanja obveznosti iz prejšnjih odstavkov mora koncesionar zagotoviti:

1. da se gorljivi komunalni odpadki pred sežigom zaradi kontinuiranega procesa redno prevzemajo in prehodno hranijo v zalogovnikih na okolju neškodljiv način;
2. da se pred prevzemom teh odpadkov ugotovijo njihove kemijske in fizikalne lastnosti v skladu s predpisi, ki urejajo sežiganje odpadkov;
3. da sežig poteka v skladu s predpisi, ki urejajo sežiganje odpadkov v sežigalnicah;
4. da je uporabnikom storitev državne javne službe na voljo celotna, s koncesijo določena zmogljivost zgrajene infrastrukture državne javne službe in
5. da so uporabniki storitev državne javne službe stalno in pravočasno oskrbljeni s storitvami državne javne službe;
6. da izvaja koncesijo skrbno in strokovno v skladu z zakoni, drugimi predpisi in koncesijsko pogodbo;
7. da ves čas izpolnjuje pogoje, ki jih mora izpolnjevati koncesionar, določene v 17. členu te uredbe;
8. vodenje obratovalnega dnevnika v skladu s predpisom, ki ureja sežiganje odpadkov v sežigalnicah;
9. redno izvajanje meritev proizvedene toplotne in električne energije z merili, ki morajo biti redno overjena v skladu s predpisom, ki ureja postopek overitve meril, ko obstaja predpis, ki ureja tehnične in meroslovne zahteve za ta merila, ali z napravami, ki morajo biti redno kalibrirane, v primerih, ko ne obstaja predpis, ki bi urejal tehnične in meroslovne zahteve za te naprave;
10. upoštevanje tehničnih in drugih normativov in standardov, povezanih z izvajanjem državne javne službe;
11. sprotno in strokovno vodenje poslovnih knjig;
12. pripravo poslovnih načrtov in letnih poročil;
13. poročanje koncedentu o izvajanju koncesije;
14. redno izvajanje obratovalnega monitoringa v skladu z okoljevarstvenim dovoljenjem in spremljanje stanja okolja, če je to predpisano v okoljevarstvenem dovoljenju, in
15. omogočanje nemotene nadzora nad izvajanjem državne javne službe.

48. člen **(obveščanje javnosti)**

(1) Koncesionar mora na svoji spletni strani obveščati javnost o izvajanju državne javne službe. Obveščanje javnosti zajema podatke o:

1. monitoringu emisij snovi v zrak in podatke glede dodatne obremenitve zunanjega zraka, če gre za napravo, za katero je treba zagotoviti ocenjevanje kakovosti zunanjega zraka v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja;
2. monitoringu emisij snovi in toplote v vode ali kanalizacijo in spremljanju stanja kakovosti voda, če pri obratovanju sežigalnice nastaja odpadna industrijska voda, ki se odvaja v vode pod pogoji, zaradi katerih je to spremljanje določeno z okoljevarstvenim dovoljenjem na podlagi predpisov, ki urejajo emisijo snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo;
3. ocenjevanju hrupa, kot je določeno z okoljevarstvenim dovoljenjem na podlagi predpisov, ki urejajo mejne vrednosti kazalcev hrupa v okolju;
4. prevzetih količinah posamezne vrste gorljivih komunalnih odpadkov od posameznih uporabnikov državne javne službe, pri čemer morajo biti podatki podani po posameznih občinah;
5. sežganih količinah posamezne vrste gorljivih komunalnih odpadkov;
6. količini odpadkov, ki nastanejo po sežigu gorljivih komunalnih odpadkov;
7. količini proizvedene toplotne energije;
8. količini proizvedene električne energije;
9. načrtovanih ali nenačrtovanih izrednih zastojev pri obratovanju sežigalnice in
10. druge podatke, ki se določijo v koncesijski pogodbi.

(2) Vsi podatki in dokumenti iz tega člena morajo biti uporabnikom in javnosti dostopni na spletni strani še najmanj dve leti po prenehanju izvajanja državne javne službe.

9. Enostranski ukrepi v javnem interesu

49. člen (enostranski ukrepi v javnem interesu)

(1) Koncedent ima pravico, ko je to nujno potrebno, da se zavaruje javni interes in doseže namen sklenjene koncesijske pogodbe, da z enostranskim ukrepom poseže v vzpostavljeno koncesijsko razmerje in zavaruje javni interes.

(2) Kot enostranski ukrep v javnem interesu lahko koncedent uporabi:

1. uvedbo izrednega nadzora nad izvajanjem koncesijske pogodbe;
2. izdajo navodil, ki jih mora koncesionar obvezno upoštevati;
3. enostransko odpoved pogodbe.

(3) Ukrep koncedenta mora biti skladen z načelom sorazmernosti in ne sme čezmerno obremenjevati koncesionarja.

(4) Način in pogoji uveljavitve enostranskih ukrepov v javnem interesu se podrobneje opredelijo s koncesijsko pogodbo.

10. Poročanje in nadzor

50. člen (vodenje evidenc)

(1) Koncesionar je dolžan vse potrebne evidence, poročila in drugo potrebno dokumentacijo, ki jih določajo ta uredba, koncesijska pogodba in okoljevarstveno dovoljenje, na zahtevo koncedenta predložiti koncedentu v 15 dneh od zahteve.

(2) Koncesionar mora zagotavljati vodenje evidenc v skladu s predpisi, ki urejajo odpadke in sežigalnice. Prav tako mora zagotoviti vodenje evidence o:

1. količini proizvedene toplote,
2. količini porabljene in količini oddane toplote,
3. količini proizvedene električne energije in
4. količini porabljene in količini oddane električne energije.

(3) Koncesionar mora ministrstvu, pristojnemu za okolje, letno poročati o poslovanju poslovnoizidne enote, ki izvaja državno javno službo, na način in v rokih, določenih s to uredbo.

(4) Koncesionar mora podatke v evidencah hraniti do iztekov roka hrambe v skladu s predpisi, ki urejajo delovno področje, razen če niso na podlagi zakona, ki ureja arhivsko gradivo in arhive, opredeljeni kot arhivsko gradivo.

51. člen (poročanje)

(1) Koncesionar mora najmanj enkrat letno pripraviti skupno poročilo o izpolnjevanju obveznosti iz koncesijske pogodbe do 31. maja tekočega leta za preteklo leto (v nadaljnjem besedilu: letno poročilo) in ga posreduje koncedentu.

(2) Letno poročilo mora obsegati vse predpisane podatke, ki se nanašajo na izvajanje koncesijske pogodbe in opravljanje državne javne službe.

(3) Koncesionar mora na zahtevo koncedenta pripraviti pisno izredno poročilo o stanju, opravljenih in potrebnih delih, potrebnih investicijah, organizacijskih ukrepih in kakovosti izvajanja prevzetih obveznosti.

(4) Podrobneje se obseg in način poročanja uredita v koncesijski pogodbi.

52. člen (poročilo o poslovanju)

(1) Izvajalec javne službe mora najkasneje do 30. junija tekočega leta za preteklo poslovno leto ministrstvu poslati poročilo o poslovanju poslovnoizidne enote, ki vsebuje:

1. obračunske kalkulacije polne lastne cene količinske enote poslovnega učinka izvajanja javne službe v skladu s to uredbo;
2. obračunski izkaz uspeha poslovnoizidne enote, pripravljen v skladu s slovenskimi računovodskimi standardi; in
3. obračunski izkaz stanja poslovnoizidne enote, pripravljen v skladu s slovenskimi računovodskimi standardi.

(2) Izvajalec javne službe mora najpozneje do 31. decembra tekočega leta za prihodnje poslovno leto ministrstvu poslati poročilo o predvidenem poslovanju poslovnoizidne enote, ki vsebuje:

1. predračunske kalkulacije polne lastne cene količinske enote poslovnega učinka izvajanja, kot je določeno v tej uredbi;
2. predračunski izkaz uspeha poslovnoizidne enote, pripravljen v skladu s slovenskimi računovodskimi standardi; in
3. predračunski izkaz stanja poslovnoizidne enote, pripravljen v skladu s slovenskimi računovodskimi standardi.

(3) Izvajalec javne službe mora najpozneje do 30. junija tekočega leta za preteklo poslovno leto ministrstvu poslati revidirano letno poročilo družbe, v okviru katere obratuje poslovnoizidna enota, iz katerega bodo razvidna sodila in ločeno poslovanje.

53. člen (nadzor)

(1) Nadzor nad izvajanjem državne javne službe in koncesije v okviru svojih pristojnosti opravljata ministrstvo in inšpektorat, pristojen za okolje.

(2) Ministrstvo ima pravico neposredno pri koncesionarju nadzirati izvajanje državne javne službe in drugih obveznosti koncesionarja, določenih s koncesijsko pogodbo. Nadzor po tem odstavku opravlja oseba, ki jo pooblasti minister, pristojen za okolje (v nadaljnjem besedilu: pooblaščenca oseba).

(3) Pristojnosti pooblaščenca osebe v postopku nadzora nad zakonitostjo ter strokovnega in finančnega nadzora ne posegajo v pristojnosti drugih organov.

(4) Koncesionar mora pooblaščenca osebi omogočiti nadzor, vstop v svoje poslovne prostore in vpogled v dokumentacijo, zbirke podatkov ter dati zahtevane podatke in pojasnila.

(5) Nadzor je lahko napovedan ali nenapovedan.

(6) Napovedani nadzor se opravi s poprejšnjo napovedjo, praviloma najmanj 15 dni prej, preden se opravi. Nadzor mora potekati tako, da ne ovira opravljanja redne dejavnosti koncesionarja in tretjih oseb, praviloma le v poslovnem času koncesionarja. Pooblaščenca oseba se izkaže s pooblastilom ministra, pristojnega za okolje.

(7) O opravljenem nadzoru se izdela zapisnik, ki ga podpišeta predstavnik koncesionarja in pooblaščenca oseba.

11. Prenos koncesijskega razmerja

54. člen (prenos koncesije)

(1) Koncesionar lahko prenese izvajanje javne službe na drugo osebo samo z dovoljenjem koncedenta.

(2) Koncedent lahko v celoti ali delno prenese izvajanje javne službe samo v primerih, ki so določeni s to uredbo, .

12. Prenehanje koncesijskega razmerja

55. člen (prenehanje koncesijskega razmerja)

Koncesijsko razmerje preneha:

1. s prenehanjem koncesijske pogodbe,
2. s prenehanjem koncesionarja, razen v primeru univerzalnega pravnega nasledstva,
3. z odkupom koncesije.

56. člen
(prenehanje koncesijske pogodbe)

(1) Koncesijska pogodba preneha:

1. po preteku časa, za katerega je bila sklenjena,
2. z enostranskim razdrtjem,
3. z odstopom od koncesijske pogodbe,
4. s sporazumno razvezo.

(2) Razlogi in pogoji za odpoved in razdrtje pogodbe ter druge medsebojne pravice in obveznosti ob odpovedi oziroma razdrtju pogodbe se določijo v koncesijski pogodbi.

57. člen
(potek roka koncesije)

Koncesijska pogodba preneha s pretekom časa, za katerega je bila sklenjena.

58. člen
(razdrtje koncesijske pogodbe)

(1) Koncesijska pogodba lahko z enostranskim koncedentovim razdrtjem preneha:

1. če koncesionar ne zgradi sežigalnice in v roku iz tretjega odstavka 30. člena te uredbe ne vzpostavi državne javne službe;
2. v primeru postopka zaradi insolventnosti, drugega postopka prisilnega prenehanja ali likvidacijskega postopka pri koncesionarju;
3. če koncesionar koncesijsko pogodbo krši tako, da nastaja ali bi lahko nastala večja škoda koncedentu ali tretjim osebam;
4. če koncesionar kljub pisnemu opozorilu koncedenta ne izpolnjuje prevzetih obveznosti tako, kot je določeno s tem koncesijskim aktom in koncesijsko pogodbo;
5. če je po sklenitvi koncesijske pogodbe ugotovljeno, da je koncesionar dal zavajajoče in neresnične podatke, ki so vplivali na podelitev koncesije;
6. če se z dokumentiranimi ugotovitvami nadzora ugotovi, da koncesionar v bistvenem delu ni ali ne bo izpolnil svoje obveznosti iz koncesijske pogodbe;
7. v drugih primerih, določenih s koncesijsko pogodbo.

(2) Razlogi iz prejšnjega odstavka in postopek razdrtja se podrobneje določijo v koncesijski pogodbi.

(3) Koncesionar lahko razdre koncesijsko pogodbo, če koncedent ne izpolnjuje svojih obveznosti iz koncesijske pogodbe, tako da to koncesionarju onemogoča izvajanje koncesijske pogodbe.

(4) Koncedentovo enostransko razdrtje koncesijske pogodbe ni dopustno v primeru, če so okoliščine, ki bi takšno prenehanje utemeljevale, nastale zaradi višje sile ali drugih nepredvidljivih in nepremagljivih okoliščin, ki jih ni mogoče pripisati koncesionarju.

(5) Koncesionar je dolžan koncedentu povrniti škodo, ki je koncedentu nastala zaradi razdrtja koncesijske pogodbe zaradi razlogov na strani koncesionarja. Prav tako je koncedent dolžan koncesionarju povrniti škodo v primeru iz tretjega odstavka tega člena.

59. člen

(odstop od pogodbe)

(1) Vsaka stranka lahko odstopi od koncesijske pogodbe:

1. če je to v koncesijski pogodbi izrecno določeno,
2. če druga stranka krši koncesijsko pogodbo pod pogoji in tako, kot je v pogodbi določeno.

(2) Za kršitev koncesijske pogodbe se ne štejejo koncedentovi enostranski ukrepi v javnem interesu iz 41. člena te uredbe.

60. člen (sporazumna razveza)

(1) Pogodbeni stranki lahko med trajanjem koncesije tudi sporazumno razvežeta koncesijsko pogodbo.

(2) Stranki se sporazumeta za razvezo koncesijske pogodbe, če ugotovita, da je zaradi bistveno spremenjenih okoliščin ekonomskega ali systemskega značaja ali drugih enakovredno ocenjenih okoliščin nadaljnje opravljanje dejavnosti iz koncesijske pogodbe ekonomsko nevzdržno ali nemogoče.

61. člen (prenehanje koncesionarja)

(1) Koncesijsko razmerje preneha v primeru prenehanja koncesionarja.

(2) Koncesijsko razmerje ne preneha, če so izpolnjeni z zakonom in koncesijsko pogodbo določeni pogoji za nadaljevanje koncesije s koncesionarjevim univerzalnim pravnim naslednikom.

(3) Koncesijsko razmerje preneha z dnem, ko po zakonu, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, nastanejo pravne posledice začetka stečajnega postopka.

62. člen (odkup koncesije)

(1) Koncedent in koncesionar se lahko dogovorita o odkupu koncesije.

(2) Z odkupom koncesije preneha koncesijsko razmerje, tako da koncesionar preneha opravljati koncesijo, koncedent pa prevzame vso infrastrukturo, ki je predmet koncesije, in naslednje obveznosti:

1. izplačilo dokazanih neamortiziranih vlaganj koncesionarja v specializirano opremo ali objekte, ki jih koncesionar ne bo mogel povrniti v okviru svoje druge dejavnosti;
2. povrnitev nastale dejanske škode in izgubljenega dobička za obdobje do rednega prenehanja koncesijske pogodbe.

13. Višja sila in spremenjene okoliščine

63. člen

(višja sila)

(1) Koncesionar mora v okviru objektivnih možnosti opravljati koncesionirane državne javne službe tudi ob nepredvidljivih okoliščinah, nastalih zaradi višje sile, v skladu z izdelanimi načrti nujnih ukrepov za tiste javne službe, kjer so načrti ukrepov predpisani, za druge javne službe pa v skladu s posameznimi programi izvajanja javne službe. Ob nastopu okoliščin, ki pomenijo višjo silo, se morata stranki nemudoma medsebojno obvestiti in dogovoriti o izvajanju državne javne službe v takih pogojih.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka ima koncesionar pravico zahtevati od koncedenta povračilo stroškov, ki so nastali zaradi opravljanja državne javne službe v nepredvidljivih okoliščinah.

(3) Zaradi nepredvidljivih okoliščin, ki so nastale zaradi višje sile, lahko koncesijsko razmerje preneha, vendar samo sporazumno med koncedentom in koncesionarjem.

64. člen (spremenjene okoliščine)

(1) Če nastanejo po sklenitvi koncesijske pogodbe okoliščine, ki bistveno otežujejo izpolnjevanje obveznosti katere od pogodbenih strank, in to v takšni meri, da bi bilo kljub posebni naravi koncesijske pogodbe nepravilno pogodbeno tveganje prevladati pretežno ali izključno le na eno od strank, ima druga stranka pravico zahtevati spremembo koncesijske pogodbe tako, kot je to določeno v koncesijski pogodbi.

(2) O nastopu spremenjenih okoliščin se morata stranki nemudoma medsebojno obvestiti in dogovoriti o izvajanju koncesijske pogodbe v takih pogojih. Kljub spremenjenim okoliščinam je koncesionar dolžan v okviru objektivnih možnosti opravljati javno službo iz koncesijske pogodbe.

14. Uporaba prava in reševanje sporov

65. člen (uporaba prava)

Za vsa civilnopravna razmerja med koncedentom in koncesionarjem ter koncesionarjem in uporabniki storitev državne javne službe se lahko dogovori izključno uporaba pravnega reda Republike Slovenije.

66. člen (prepoved prorogacije tujega sodišča ali arbitraže)

V razmerjih med koncedentom in koncesionarjem ter razmerjih med koncesionarjem in uporabniki storitev državne javne službe se ni dopustno dogovoriti, da o sporih iz teh razmerij odločajo tuja sodišča ali domača ali tuja arbitraža.

IV. KAZENSKE DOLOČBE

1. Prekrški uporabnika storitev državne javne službe

67. člen
(prekrški uporabnika storitev državne javne službe)

(1) Z globo 45.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki je uporabnik storitev državne javne službe, če ne preda komunalnih odpadkov izvajalcu državne javne službe po tej uredbi (drugi odstavek 7. člena te uredbe).

(2) Z globo 4.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki je uporabnik storitev državne javne službe.

2. Prekrški izvajalca državne javne službe

68. člen
(prekrški izvajalca državne javne službe)

(1) Z globo 40.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki je izvajalec državne javne službe po tej uredbi, če:

1. v 48 urah od nastanka zastoja zaradi okvar ali nezmožnosti zagotavljanja izvajanja storitev javne službe ne obvesti ministrstva, pristojnega za okolje, ali uporabnikov z objavo na svoji spletni strani (tretji odstavek 8. člena te uredbe);

2. se o načrtovanem rednem ali izrednem vzdrževanju sežigalnice ne uskladi z uporabniki storitev državne javne službe ali če o tem ne obvesti ministrstva, pristojnega za okolje, inšpekcije, pristojne za okolje, ali tega ne objavi na svoji spletni strani (četrti odstavek 8. člena te uredbe).

(2) Z globo 2.500 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki je izvajalec državne javne službe po tej uredbi.

V. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

69. člen
(sklenitev pogodb o uporabi storitev državne javne službe)

Uporabnik storitev državne javne službe in izvajalec državne javne službe sežiganja gorljivih komunalnih odpadkov morata najkasneje do začetka obratovanja sežigalnice skleniti pogodbo o opravljanju storitev državne javne službe iz 22. člena te uredbe.

70. člen
(prenehanje veljavnosti)

(1) Z dnem uveljavitve te uredbe prenehajo veljati:

1. Uredba o načinu opravljanja obvezne državne gospodarske javne službe sežiganja komunalnih odpadkov (Uradni list RS, št. 123/04, 106/05 in 6/16) in
2. Uredba o načinu, predmetu in pogojih opravljanja obvezne državne gospodarske javne službe sežiganja komunalnih odpadkov na območju občin Savinjske regije (Uradni list RS, št. 109/05, 62/08 in 6/16).
3. Uredba o opravljanju obvezne državne gospodarske javne službe sežiganja komunalnih odpadkov (Uradni list RS, št. 67/22)

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se določbe predpisov iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka uporabljajo do prenehanja koncesije podeljene na podlagi predpisov iz prejšnjega odstavka.

71. člen **(obstoječa sežigalnica)**

(1) Koncesijo po tej uredbi lahko pridobi tudi koncesionar, ki upravlja z obstoječo sežigalnico odpadkov, ki izvaja državno javno službo sežiganja komunalnih odpadkov na območju občin Savinjske regije, v skladu s predpisi iz prejšnjega člena, če se v ponudbi iz 30. in 32. člena te uredbe zaveže, da bo sežigalnico prilagodil pogojem iz te uredbe najkasneje do izteka koncesije iz drugega odstavka prejšnjega člena, pri čemer to obdobje ne sme preseči roka iz tretjega odstavka 30. člena te uredbe.

(2) Koncedent lahko razdre koncesijsko pogodbo, sklenjeno s koncesionarjem iz prejšnjega odstavka na podlagi te uredbe, poleg razlogov iz 2. do 7. točke prvega odstavka 58. člena te uredbe, tudi v primeru, če koncesionar najkasneje do izteka roka iz tretjega odstavka 30. člena te uredbe sežigalnice ne prilagodi pogojem iz te uredbe.

72. člen **(začetek veljavnosti)**

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Številka: 007-93/2024
Ljubljana, 15.5.2024
EVA 2024-2570-0037

VSEBINSKA OBRAZLOŽITEV UREDBE

I. Splošne določbe

K 1. členu

V tem členu je določena vsebina uredbe, in sicer podrobnejša pravila za izvajanja obvezne državne gospodarske javne službe sežiganja gorljivih komunalnih odpadkov, hkrati pa ta člen tudi določa, da je uredba tudi koncesijski akt za podelitev koncesije za izvajanje omenjene državne javne službe.

K 2. členu

V tem členu je določen predmet državne javne službe sežiganja gorljivih komunalnih odpadkov, in sicer vrste komunalnih odpadkov, ki se sežigajo v okviru državne javne službe. Glede na to, da gre za državno javno gospodarsko službo, ta člen določa, da se lahko v okviru izvajanja državne javne službe sežigajo samo odpadki, ki nastajajo na območju Republike Slovenije, in sicer le tisti, ki niso primerni za recikliranje.

K 3. členu

V tem členu je določen pomen nekaterih izrazov, ki so uporabljeni v uredbi.

K 4. členu

V tem členu je določeno, kateri zakoni in podzakonski predpisi se uporabljajo za vprašanja, ki niso določena s to uredbo, so pa z njo povezana.

II. Način opravljanja državne javne službe

1. Organizacijska in prostorska zasnova opravljanja državne javne službe

K 5. členu

V tem členu je določeno, da državne javne službe ne bo izvajala država neposredno, temveč bo zanjo podelila koncesijo.

K 6. členu

V tem členu je določeno, da bodo gorljive komunalne odpadke na območju Republike Slovenije sežigale največ tri sežigalnice.

Ta člen določa tudi največjo letno količino. Ta količina je določena na podlagi podatkov o količinah mešanih komunalnih odpadkov in nekaterih vrst ločeno zbranih komunalnih odpadkov, nastalih v Republiki Sloveniji, ter na podlagi ciljev recikliranja komunalnih odpadkov iz Direktive 2008/98/ES, do katerih bo mogoče priti z natančnejšim ločevanjem odpadkov na izvoru in drugimi ukrepi. Iz sortirnih analiz mešanih komunalnih odpadkov namreč izhaja, da je na ravni slovenskega povprečja v mešanih komunalnih odpadkih še vedno znaten delež frakcij, ki bi jih bilo mogoče ločiti na izvoru in tako povečati delež odpadkov, ki jih je mogoče reciklirati.

Ker obstaja tveganje, da bodo zaradi spremenjenih in spremenljivih razmer v drugih državah tokovi za termično obdelavo preostanka komunalnih odpadkov zastajali, s čimer že imamo slabe izkušnje in kar ima negativne posledice za okolje, se s to uredbo vzpostavlja sistemska rešitev za sežiganje ostankov komunalnih odpadkov, ki jih ni mogoče reciklirati. Edina trenutno delujoča namenska naprava za termično obdelavo gorljivega ostanka obdelave komunalnih odpadkov, ki jih ni mogoče reciklirati, ima zmogljivost 40.000 t/leto (pri čemer del te zmogljivosti odpade na sežiganje odpadnega blata iz komunalnih čistilnih naprav, ki niso komunalni odpadki) in tako zadošča za manj kot 17 odstotkov trenutnih slovenskih potreb, zato ne zagotavlja samozadostnosti Slovenije na tem področju.

Glede na zahteve po čim večjem recikliranju komunalnih odpadkov ambicioznejši scenarij razvoja ravnanja s komunalnimi odpadki predvideva manjšo potrebo po energetski predelavi

ostankov mehanske obdelave komunalnih odpadkov, vendar zmogljivost zaradi izvedljivosti ukrepov ravnanja s komunalnimi odpadki ne sme biti manjša od 160.000 t/leto energetske obdelave ostankov mehanske obdelave komunalnih odpadkov. Navedena količina predstavlja konzervativno oceno glede na projekcije zahtev recikliranja, ki so izdelane za dva scenarija (scenarij I je ohlapnejši, scenarij II pa ambicioznejši), ki oba zagotavljata doseganje ciljev recikliranja iz Direktive o odpadkih 2008/98/ES.

Ta člen tudi določa, prispevna območja, za katera se išče koncesionar, ki bo od posameznih centrov za ravnanje s komunalnimi odpadki v okviru javne službe prevzemal gorljive nerekiclabilne komunalne odpadke.

2. Vrsta in obseg storitev državne javne službe

K 7. členu

V tem členu so podrobneje določene posamezne storitve, ki skupaj sestavljajo državno javno službo sežiganja gorljivih komunalnih odpadkov. Tako mora poleg postopkov povezanih s termično obdelavo odpadkov zagotoviti tudi obdelavo ostankov sežiga, ustrezno obveščanje javnosti ter vzdrževanje infrastrukture.

3. Pravila izvajanja državne javne službe

K 8. členu

V tem členu so določena pravila za izvajanje državne javne službe, med njimi, da se javna služba izvaja kontinuirano in da se prevzeti gorljivi komunalni odpadki sežigajo redno in brez zastojev, ki bi povzročili kopičenje gorljivih komunalnih odpadkov ter da je pri sežiganju treba zagotavljati ustrezno energetsko učinkovitost (proizvodnjo toplotne ali električne energije) da je proces okarakteriziran kot energetska izraba (R1) in ne kot odstranjevanje s sežigom (D10).

4. Vrsta in obseg objektov in naprav, potrebnih za izvajanje državne javne službe

K 9. členu

V tem členu je določeno, da imajo objekti in naprave sežigalnice status infrastrukture državnega pomena (torej jih prištevamo med ključne infrastrukturne objekte in omrežja, ki so strateškega pomena za državo) za čas izvajanja koncesije državne javne službe ne glede na to, ali so v lasti oseb zasebnega ali javnega prava.

5. Pravila ravnanja za uporabnike storitev državne javne službe

K 10. členu

Ta člena določa, da je uporaba storitev državne javne službe obvezna za vse uporabnike državne javne službe v Republiki Sloveniji, to je za vse centre za ravnanje s komunalnimi odpadki. To določilo je skladno s 5. členom zakona o gospodarskih javnih službah, ki določa da je uporaba javnih dobrin, ki se zagotavljajo z obveznimi gospodarskimi javnimi službami, obvezna. Ta člen ureja tudi položaj, ko izvajalec državne javne službe zaradi okvare ali izrednega dogodka ne more zagotoviti izvajanja državne javne službe.

Uporabnik javne službe (izvajalec obdelave) mora zagotoviti skladiščenje odpadkov pred oddajo izvajalcu javne službe sežiga, ki onemogoča negativne vplive na primernost odpadkov za sežig.

K 11. členu

Ta člen določa, da morajo centri za ravnanje s komunalnimi odpadki kot uporabniki državne javne službe posredovati podatke o količinah sprejetih komunalnih odpadkov in količinah posameznih vrst gorljivih komunalnih odpadkov, ki so jih oddali v sežig.

6. Viri financiranja državne javne službe

K 12. členu

Ta člen določa načine financiranja državne javne službe. Ta se financira s plačili uporabnikov in prihodki od prodaje toplotne ali električne energije.

7. Cena storitev državne javne službe

K 13. členu

Ta člen daje Vladi RS pooblastilo, da s sklepom določi ceno storitve. Določa tudi daje cena oblikovana na enoto storitve (EUR/t). Določeno je tudi obdobje za katerega se določi cena.

K 14. členu

Ta člen določa, kdo pripravi predlog cene, kaj mora upoštevati (projekcija rasti cen, projekcija sestave komunalnih odpadkov, obračunski izkaz naprave v preteklem obdobju). Določa, da morajo elementi cene temeljiti na revidiranih računovodski izkazih. Določa tudi postopek določanja cene za izvajalca, ki šele začenja izvajati dejavnost (in ne poseduje podatkov za predhodno triletno obdobje).

K 15. členu

Člen določa postopek ravnanja v primeru, če ministrstvo pri pripravi predloga cene ugotovi, da elementi predlagane cene ali njen niso oblikovani v skladu s to uredbo in posledično pozove izvajalca k predložitvi popravljenega ali dopoljenega izkaza in predloga cene. Ministrstvo lahko na podlagi tega člena pozove izvajalca k pripravi in predložitvi načrta za povečanje stroškovne učinkovitosti izvajanja javne službe. Če izvajalec ne predloži ustreznega načrta lahko ministrstvo samo pripravi tak predlog cene, da njena rast ni večja od treh odstotnih točk indeksa rasti cen življenjskih potrebščin.

K 16. členu

Člen določa kateri stroški so podlaga za oblikovanje cene. Poleg stroškov vezanih na prevzem (transport, morebitna obdelava pred sežiganjem) in obdelavo (sežiganje, obdelava ostankov po sežigu, vzdrževanje objektov infrastrukture) je vključen tudi dopustni donos, ki ga lahko izvajalec javne službe doseže na vložena sredstva.

K 17. členu

Člen pojasnjuje elemente cene med katere sodijo upravičeni stroški in odbitne postavke, ki so podrobneje opisani v 18. in 19. členu. Cena storitve se izračuna kot razlika vrednosti upravičenih stroškov in odbitnih postavk, ter deli s količino prevzetih odpadkov.

K 18. členu

Člen pojasnjuje kateri stroški so upravičeni (torej jih je mogoče povezati z izvajanjem storitev javne službe) in našteva skupine v katere se ti stroški razvrstijo.

Določa tudi druge stroške (reklame, članarine, stroške svetovalnih storitev, ...), ki jih izvajalec kot kalkulativen element lahko uvrsti v izračun do višine, ki predstavlja 0,5% upravičenih stroškov.

Določene so tudi vrste stroškov, ki jih izvajalec ne sme uvrstiti kot kalkulativen element cene v izračun upravičenih stroškov.

Člen podaja navodila glede amortizacije osnovnih sredstev in uporabe amortizacijskih stopenj iz priloge tega predpisa.

Ustreznost razporejanja stroškov mora preveriti revizor in o tem izdati posebno poročilo.

Določa tudi, da mora biti, v primeru ko izvajalec infrastrukturo najema, najemnina obračunana v višini stroškov amortizacije najete infrastrukture .

Določa tudi enačbo za izračun donosa izvajalca javne službe ter omejuje maksimalno vrednost tega donosa na 2% vrednosti poslovno potrebnih osnovnih sredstev.

K 19. členu

Člen pojasnjuje katere odbitne postavke izvajalec vključi v izračun cene (prihodke od prodaje proizvedene električne ali toplotne energije ali drugih proizvodov sežiganja). Med odbitne postavke mora izvajalec všteti tudi regulacijski popravek (razlika med prihodki in upravičenimi stroški za preteklo obdobje, ki ceno lahko zmanjšuje ali povečuje), neupravičene elemente cene ter druge prihodke iz preteklega obračunskega obdobja.

K 20. členu

Člen ureja poročanje izvajalca ministrstvu o poslovanju za preteklo poslovno leto in podrobneje našteva elemente poročila ter rok za oddajo.

Prav tako določa rok za oddajo in elemente poročila o predvidenem poslovanju za prihodnje poslovno leto.

Izvajalec mora ministrstvu predložiti tudi revidirano letno poročilo družbe, v okviru katere je poslovnoizidna enota, ki izvaja javno službo.

Na podlagi predloženih poročil lahko ministrstvo predlaga Vladi, določitev nove cene do konca tekočega obdobja, če na podlagi predloženih poročil ugotovi, da so prihodki za več kot deset odstotkov odstopali od upravičenih stroškov.

K 21. členu

Člen ureja storitve, ki jih ob uporabi javne infrastrukture izvaja izvajalec javne službe in niso storitve javne službe – posebne storitve. Te storitve lahko izvaja le ob soglasju koncedenta. Izvajanje takih storitev je namenjeno zmanjšanju cene storitve javne službe.

Člen izrecno določa da je izvajanje posebnih storitev **omejeno na odpadke nastale v Republiki Sloveniji**.

8. Pogodba o uporabi storitev državne javne službe in plačila uporabnikov storitev državne javne službe

K 22. členu

Člen določa obveznost izvajalca in uporabnika storitev javne službe k sklenitvi pogodbe.

V pogodbi o opravljanju storitve se določijo zlasti: predvidena letna količina odpadkov in čas trajanja (enak trajanju koncesijske pogodbe) ter medsebojna razmerja v zvezi z izvajanjem javne službe.

Določa tudi mesečno plačilo storitev javne službe na podlagi oddanih količin odpadkov izvajalcu.

III Koncesija

1. Podelitev koncesije

K 23. členu

Ta člen določa, da se koncesija lahko podeli največ trem koncesionarjem (en koncesionar na eno sežigalnico), kar lahko tudi pomeni, da en koncesionar upravlja več sežigalnic. Določa tudi, da naloge koncedenta izvaja ministrstvo pristojno za okolje.

2. Pogoji, ki jih mora izpolnjevati koncesionar

K 24. členu

Ta člen določa, da je lahko koncesionar fizična ali pravna oseba, če izpolnjuje pogoje, določene s to uredbo za izvajanje državne javne službe.

K 25. členu

Ta člen določa pogoje, ki jih mora izpolnjevati koncesionar.

Poleg registracije za ravnanje z odpadki ter pridobitve vseh ustreznih dovoljenj in soglasij so med pogoji tudi:

Zagotovitev sprejema odpadkov s kurilno vrednostjo nad 6.000 kJ/kg. s.s. Odpadkov s tako kurilno vrednostjo ni dovoljeno odlagati na odlagališča nenevarnih odpadkov, naprave, ki obratujejo na trgu (cementarne , ...) pa kot pogoj za sprejem zahtevajo precej višjo kurilno vrednost.

da, prevzame pravno obliko družbe po kateri ustanovitelji družbe za obveznosti družbe odgovarjajo z vsem svojim premoženjem.

da obveznosti do virov sredstev ne porežejo 66% sredstev v bilanci stanja koncesionarja.

da od države, lokalne skupnosti ali družb v katerih je kot lastnik udeležena občina ali država nima pridobljenega poroštva za obveznosti iz naslova zadolževanja.

3. Začetek in čas izvajanja koncesije državne javne službe

K 26. členu

Ta člen določa, da se koncesijsko razmerje začne s podpisom koncesijske pogodbe.

K 27. členu

Ta člen določa, da je čas izvajanja koncesije državne javne službe do 30 let. Tridesetletno obdobje je bilo kot najdaljše določeno na podlagi študije upravičenosti. Čas trajanja koncesije se bo določil s koncesijsko pogodbo po izvedenem postopku konkurenčnega dialoga in izbiri koncesionarja. Pri določitvi časa trajanja koncesije se bodo upoštevali ekonomika izvajanja dejavnosti državne javne službe, ponujena cena za izvajanje storitev državne javne službe in parametri iz 23. člena ZNKP, ki določa, da pri koncesijah, ki trajajo dlje od pet let, koncesija traja največ tako dolgo, da ne presega obdobja, v katerem lahko koncesionar upravičeno pričakuje, da se mu bodo povrnilo naložbe, izvedene za izvajanje gradenj in storitev, pri čemer se upošteva primeren dobiček. Koncedent pri izračunu upošteva začetne in naknadne naložbe, potrebne za uresničitev določenih pogodbenih ciljev; isti člen tudi določa: 3) Za primeren dobiček iz prejšnjega odstavka velja opredelitev iz Uredbe 1370/2007/ES, ki primeren dobiček določa kot stopnjo donosa kapitala, ki je običajna za sektor v tej državi članici EU in ki mora upoštevati operativno tveganje ter tveganje ali odsotnost tveganja koncesionarja zaradi posegov organov oblasti.

4. Postopek izbire koncesionarja

K 28. členu

Ta člen določa obliko in postopek javnega razpisa. Koncesija se lahko podeli zgolj na podlagi javnega razpisa. Izbira koncesionarja poteka s postopkom konkurenčnega dialoga (v skladu z določbami zakona, ki ureja javno-zasebno partnerstvo, in zakona, ki ureja nekatere koncesijske pogodbe), tako da bo mogoče v njegovem okviru opredeliti vse končne vsebine koncesijskega razmerja. V skladu z ZNKP postopek izbire ni več (posebni) upravni postopek, temveč je akt izbora akt poslovanja, ki se izpodbija v postopku revizije pred Državno revizijsko komisijo. Zoper

odločitev slednje je dopusten upravni spor. Ne glede na to predlog uredbe določa vsebino javnega razpisa, pogoje in merila že na ravni uredbe kot predpisa materialnega prava in tako v bistvenem opredeljuje vsebino bodočega koncesijskega razmerja. Posebej so pogoji in/oziroma merila opredeljeni v 29. in 30. členu predloga uredbe.

K 29. členu

Ta člen določa pogoje za sodelovanje v postopku javnega razpisa za podelitev koncesije. V skladu z ZNKP izbira ni več upravna zadeva, temveč je akt izbora akt poslovanja, ki se izpodbija v postopku revizije pred Državno revizijsko komisijo. Ne glede na to predlog uredbe določa vsebino javnega razpisa, pogoje in merila že na ravni uredbe kot predpisa materialnega prava, četudi je v skladu s členi 46.–50. ZNKP to lahko urejeno v javnem razpisu. Glede pogojev, ki so urejeni v 21. členu predloga uredbe (točka 1. do 10. tretjega odstavka), 46. člen ZNKP pooblašča koncedenta, da se ti določijo v obvestilu o koncesiji (to je v javnem razpisu), v naslednjem 47. členu ZNKP pa, da v obvestilu o koncesiji določi dokazila za izpolnjevanje pogojev. Pogoji in dokazila, ki niso določeni v 29. členu, bodo določeni v razpisni dokumentaciji v skladu z napotilom iz 12. točke tretjega odstavka in šestim odstavkom tega člena. Če oseba še nima sežigalnice odpadkov, lahko kljub temu sodeluje v postopku javnega razpisa za podelitev koncesije, če poda izjavo, v kateri se zaveže, da bo sežigalnico za sežiganje gorljivih komunalnih odpadkov zgradila in začela opravljati državno javno službo e najkasneje v sedmih letih od podelitve koncesije. Predlog uredbe sicer v drugem odstavku še povzema omejitev iz 38. člena ZJZP, ki preprečuje isti osebi, da v več prijavah nastopa v različnih vlogah. Prijavitelj mora sicer izpolnjevati tudi morebitne druge pogoje za izvajanje dejavnosti, ki jih določajo drugi predpisi.

Člen vsebuje tudi omejitev nazivne kapacitete sežigalnice, ki lahko razpisano letno količino presega za največ 20%.

K 30. členu

Ta člen določa merila, na podlagi katerih se bodo v postopku izbire koncesionarja izbrale najugodnejše prijave. Ne glede na to, da po ZNKP izbira ni več upravna zadeva, predlog uredbe določa vsebino javnega razpisa, pogoje in merila že na ravni uredbe kot predpisa materialnega prava, četudi je v skladu s členi 46.–50. ZNKP to lahko urejeno v javnem razpisu. Glede meril, ki so urejena v 22. členu predloga uredbe, 49. in 50. člen ZNKP določata, da se določijo v obvestilu o koncesiji (to je javnem razpisu). ZNKP natančneje v 50. členu ureja, da se koncesionar izbere na podlagi meril za izbor, ki jih določi koncedent, ta pa mora v obvestilu o koncesiji zagotoviti opis koncesije, minimalne zahteve, ki morajo biti izpolnjene, pogoje za sodelovanje in opis meril za izbor. To pomeni, da se pri razpisu določijo vsi parametri meril vključno z utežmi za oceno meril. Med merila so dodane tudi projektirane vrednosti emisij onesnaževal v okolje, četudi bodo morale vse sežigalnice obratovati znotraj mejnih vrednosti, kot jih določajo Zaključki o BAT za sežiganje odpadkov. Mejne vrednosti torej niso vprašanje, temveč nuja. Merilo vzpodbuja ponudnike k načrtovanju naprav, ki bodo zagotavljale čim nižje vrednosti onesnaževal v okolje

5. Organ, ki opravi izbor koncesionarja, in organ, pristojen za sklenitev koncesijske pogodbe

K 31. členu

Ta člen določa, kdaj se šteje, da je razpis uspešen, in primere, ko je treba razpis ponoviti.

K 32. členu

Ta člen določa postopek izbire koncesionarja (odpiranje prijav, sestavo strokovne komisije za izbor, odločitev o izbiri, veljavnost...)

6. Koncesijsko razmerje

K 33. členu

Ta člen določa, da koncesionar v skladu z ureditvijo v predpisih, ki urejajo javno-zasebno partnerstvo, prevzema večino operativnih tveganj, povezanih z izvajanjem koncesije.

K 34. členu

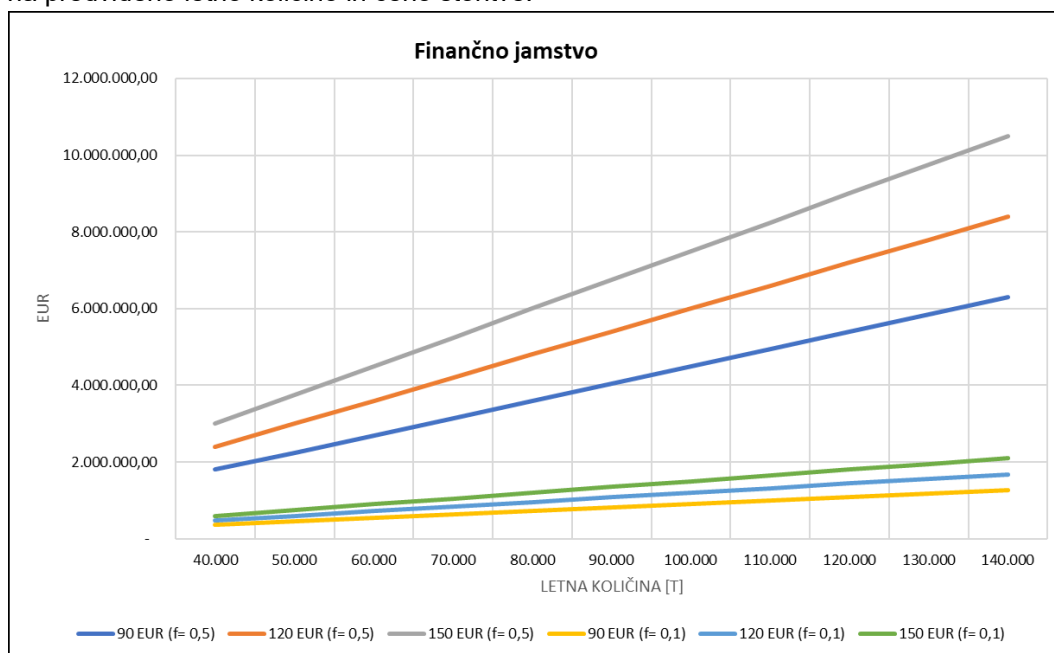
Ta člen določa postopek za sklenitev koncesijske pogodbe, pri čemer je veljavnost koncesijske pogodbe vezana na predložitev finančnega jamstva za pravočasen začetek izvajanja pogodbenih obveznosti.

K 35. členu

Ta člen določa obvezne vsebine koncesijske pogodbe. V koncesijski pogodbi se določi tudi večina operativnih tveganj iz 25. člena te uredbe. Vsebino koncesijske pogodbe podrobneje določajo 57. in naslednji člani ZNKP.

K 36. členu

Ta člen določa, da mora koncesionar za čas trajanja koncesijskega razmerja za izvajanje državne javne službe zagotavljati finančno jamstvo za zavarovanje izvedbe ukrepov, določenih v okoljevarstvenem dovoljenju, in za primere kot je morebitna čezmerna obremenitev okolja in ostale iz prvega odstavka tega člena. Upravičenec do sredstev finančnega jamstva iz tega člena je ministrstvo. Ta člen določa tudi način izračuna višine finančnega jamstva, ki je vezana na predvideno letno količino in ceno storitve.

Predložitev finančnega jamstva je pogoj za veljavnost koncesijske pogodbe in izvajanje državne javne službe.

K 37. členu

Ta člen določa, da ima koncesionar na podlagi koncesijske pogodbe posebno oziroma izključno pravico opravljati storitve, ki so predmet državne javne službe na območju izvajanja javne službe iz 6. člena te uredbe, te storitve pa mora opravljati v svojem imenu in za svoj račun.

K 38. členu

Ta člen določa, da ob neskladju med koncesijskim aktom in koncesijsko pogodbo velja koncesijski akt, koncesijska pogodba, ki je v nasprotju z zakonom ali to uredbo, pa je v tem delu neveljavna.

K 39. členu

Ta člen določa, da lahko po sklenitvi koncesijske pogodbe koncedent spremeni koncesijski akt, če je treba v javnem interesu spremeniti način in pogoje izvajanja koncesije ali izvesti druge ukrepe v javnem interesu, kar vključuje tudi spremembo te uredbe zaradi spremembe količin trdnih gorljivih odpadkov, ki nastajajo na območju Republike Slovenije.

Ob neskladju med koncesijskim aktom in koncesijsko pogodbo velja koncesijski akt, koncesijska pogodba, ki je v nasprotju z zakonom ali to uredbo, pa je v tem delu neveljavna.

K 40. členu

Ta člen določa, da je trajanje koncesijskega razmerja opredeljeno s koncesijsko pogodbo ter da začne teči z dnem začetka veljavnosti koncesijske pogodbe.

7. Razmerja koncesionarja do uporabnikov in koncedenta

K 41. členu

Ta člen določa pravila za izvajanje dejavnosti državne javne službe. Zahtevana je skladnost z zakoni, podzakonskimi predpisi in splošnimi pravnimi akti. Koncesionar nosi vse stroške v zvezi z izvajanjem javne službe ter zagotovi ustrezne finančne, kadrovske in tehnične zmogljivosti za njeno izvajanje.

Določa tudi obveznost zagotovitve delovanja javne službe v primeru stavke zaposlenih delavcev.

K 42. členu

Ta člen določa zahteve koncesionarju za obveščanje koncedenta o vseh pomembnih dogodkih in okoliščinah, ki bi lahko vplivali na izvajanje koncesije.

K 43. členu

Ta člen razmejuje odgovornosti koncedenta in koncesionarja v zvezi z izvajanjem državne javne službe.

K 44. členu

Ta člen določa dolžnosti in pravice koncedenta.

K 45. členu

Ta člen določa pravice upravljavcev centrov za ravnanje s komunalnimi odpadki, ki so uporabniki storitve (nemoteno zagotavljanje storitve, enako obravnavo, uporabo storitve pod pogoji iz predpisa, možnost pritožbe na izvedbo storitve)

8. Pravice in obveznosti koncesionarja

K 46. členu

Ta člen določa pravice koncesionarja. Lahko izvaja tudi drugo dejavnost če to ne vpliva na izvajanje javne službe.

K 47. členu

Ta člen določa obveznosti koncesionarja. Poleg rednega izvajanja dejavnosti, obratovalnega monitoringa priprave poročil in poslovnih načrtov mora v primeru izvajanja druge dejavnosti voditi ločeno računovodstvo in ločeno spremljanje stroškov izvajanja. Zagotoviti mora, da sodila za razdelitev stroškov med obe dejavnosti preveri revizor.

K 48. členu

Ta člen določa obveznost obveščanja javnosti in nabor podatkov, o katerih mora javnost obveščati, vsi omenjeni podatki pa morajo biti javno dostopni na spletni strani še najmanj dve leti po prenehanju izvajanja državne javne službe.

9. Enostranski ukrepi v javnem interesu

K 49. členu

Ta člen določa, da lahko koncedent enostransko (v obliki izrednega nadzora ali navodil) poseže v koncesijsko razmerje, če je treba zavarovati javni interes.

10. Poročanje in nadzor

K 50. členu

Ta člen določa zahteve glede vodenja evidenc, poročanja ministrstvu in hrambe podatkov.

K 51. členu

Ta člen določa podrobnejše zahteve glede poročanja ter tudi, da se posamezne podrobnosti glede poročanja uredijo v koncesijski pogodbi.

K 52. členu

Ta člen določa rok za pošiljanje letnih poročil o poslovanju ministrstvu, in sicer za poslovanje za preteklo poslovno leto in za predvideno poslovanje za prihodnje poslovno leto ter revidirano poročilo iz katerega so razvidna sodila in ločeno poslovanje.

K 53. členu

Ta člen določa, da nadzor nad izvajanjem državne javne službe in koncesije opravljata ministrstvo pristojno za okolje ter inšpektorat, pristojen za okolje. Določa tudi zahtevo po omogočanju nadzora in način izvedbe nadzora.

11. Prenos koncesijskega razmerja

K 54. členu

Ta člen ureja možnost prenosa koncesije na drugo osebo ob pridobljenem soglasju koncedenta. Ta možnost se podrobneje določi s koncesijsko pogodbo.

12. Prenehanje koncesijskega razmerja

K 55. členu

Ta člen določa tri možnosti za prenehanje koncesijskega razmerja: prenehanje koncesijske pogodbe, prenehanje koncesionarja ali odkup koncesije.

K 56. členu

Ta člen določa štiri pogoje za prenehanje koncesijske pogodbe, ki se podrobneje opredelijo v koncesijski pogodbi.

K 57. členu

Ta člen določa, da koncesijska pogodba poteče s potekom roka, za katerega je bila sklenjena.

K 58. členu

Ta člen določa, kdaj lahko koncesijsko pogodbo razdre koncendent ali koncesionar. Člen tudi določa, da je ob enostranskem razdrtju koncesijske pogodbe druga stran upravičena do povračila škode, ki je nastala zaradi takšnega razdrtja.

K 59. členu

Ta člen določa, da lahko vsaka stranka odstopi od koncesijske pogodbe, če je to v koncesijski pogodbi izrecno določeno in če druga stranka krši koncesijsko pogodbo, določa pa tudi, kaj se ne šteje za kršitev pogodbe na strani koncudenta.

K 60. členu

Ta člen določa, da lahko koncesijska pogodba zaradi bistveno spremenjenih okoliščin ekonomskega ali systemskega značaja preneha tudi na podlagi sporazuma obeh pogodbenih strank.

K 61. členu

Ta člen določa, da koncesijsko razmerje preneha ob prenehanju koncesionarja, če ta nima univerzalnega pravnega naslednika, in ob stečaju.

K 62. členu

Ta člen določa, da se lahko koncendent in koncesionar dogovorita o odkupu koncesije. Odkup je mogoč le tako, da vsa infrastruktura in obveznosti preidejo na koncudenta.

13. Višja sila in spremenjene okoliščine

K 63. členu

Ta člen ureja izvajanje koncesijskih obveznosti ob nastanku višje sile, pri čemer lahko to vodi tudi v sporazumno prenehanje koncesijskega razmerja. Koncesionarju daj možnost zahtevka za povračilo stroškov, ki so nastali zaradi opravljanja državne javne službe v nepredvidljivih okoliščinah.

K 64. členu

Ta člen ureja stanje, če po sklenitvi koncesijske pogodbe nastanejo okoliščine, ki bistveno otežujejo izpolnjevanje obveznosti koncesionarja ali koncudenta, in sicer v taki meri, da bi bilo pogodbeno tveganje nepravilno prevažati pretežno ali izključno le na eno od strank.

14. Uporaba prava in reševanje sporov

K 65. členu

Ta člen določa izključno uporabo pravnega reda Republike Slovenije za vsa civilnopravna razmerja.

K 66. členu

Ta člen določa, da o sporih iz razmerij, povezanih z izvajanjem državne javne službe, ne morejo odločati tuja sodišča ali domača ali tuja arbitraža.

IV. Kazenske določbe

1. Prekrški uporabnika storitev državne javne službe

K 67. členu

Ta člen določa prekrške centrov za ravnanje s komunalnimi odpadki (primer, ko odpadkov ne odda izvajalcu javne službe). Poleg pravne osebe se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe.

2. Prekrški izvajalca državne javne službe

K 68. členu

Ta člen določa prekrške izvajalca državne javne službe (primer, ko o zastoju ne obvesti ministrstva ali uporabnikov ali vzdževanja ne uskladi z uporabniki). Poleg pravne osebe se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe.

V. Prehodne in končne določbe

K 69. členu

Ta člen določa rok za sklenitev pogodbe o opravljanju storitev državne javne službe iz 14. člena te uredbe.

K 70. členu

Ta člen določa, kateri predpisi prenehajo veljati z uveljavitvijo te uredbe. Določa pa tudi, da se določbe predpisov, ki prenehajo veljati z uveljavitvijo te uredbe, uporabljajo do izteka obstoječe koncesijske pogodbe sežiganja komunalnih odpadkov na območju občin Savinjske regije ali do zaključka postopkov podaljšanja koncesije, sproženih na podlagi predpisov, ki prenehajo veljati z uveljavitvijo te uredbe.

K 71. členu

Ta člen ureja pridobitev koncesije po tej uredbi tudi za obstoječo sežigalnico v Celju, če se bo ta prilagodila pogojem iz te uredbe po izteku obstoječe koncesije, pridobljene na podlagi Uredbe o načinu, predmetu in pogojih opravljanja obvezne državne gospodarske javne službe sežiganja komunalnih odpadkov na območju občin Savinjske regije (Uradni list RS, št. 109/05, 62/08 in 6/16).

K 72. členu

Ta člen določa začetek veljavnosti te uredbe.